

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1060/2009/EK rendelete

(2009. szeptember 16.)

a hitelminősítő intézetekről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A hitelminősítő intézetek fontos szerepet játszanak a globális értékpapír- és bankpiacokon, mivel hitelminősítéseket befektetők, hitelfelvevők, kibocsátók és kormányok használják körültekintő befektetési és finanszírozási döntéseik meghozatala során. A hitelintézetek, befektetési vállalkozások, élet-, nemélet- és viszontbiztosítók, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV) és a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények ezeket a hitelminősítéseket tökéletes követelményüknek a fizetőképesség biztosítása céljából történő kiszámításához vagy befektetési tevékenységük kockázatainak kiszámításához referenciaként használhatják. Következésképp a hitelminősítések jelentősen befolyásolják a piacok működését, valamint a befektetők és fogyasztók bizalmát. Alapvető fontosságú tehát, hogy a hitelminősítő tevékenységeket az integritás, az átláthatóság, a felelősség és a felelősségteljes irányítás elveivel összhangban végezzék, annak biztosítása érdekében, hogy a

Közösségben használt vagy a Közösséget érintő hitelminősítések függetlenek, tárgyilagosságuk és megfelelő minőségük legyenek.

- (2) Jelenleg a legtöbb hitelminősítő intézet székhelye a Közösségen kívül található. A tagállamok többsége nem szabályozza a hitelminősítő intézetek tevékenységét vagy a hitelminősítések kiadásának feltételeit. Annak ellenére, hogy a pénzügyi piacok működése szempontjából kiemelkedő fontossággal bírnak, a hitelminősítő intézetekre csak meghatározott területeken vonatkoznak közösségi jogszabályok, nevezetesen a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról szóló, 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾. Ezenfelül a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ és a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkemegfeleléséről szóló, 2006. június 14-i 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ vonatkozik a hitelminősítő intézetekre. Ezért fontos olyan szabályokat megállapítani, amelyek biztosítják, hogy a Közösségben nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek által kiadott összes hitelminősítés megfelelő minőségű legyen, és hogy olyan hitelminősítő intézetek adják ki azokat, amelyekre szigorú követelmények vonatkoznak. A hitelminősítő intézetekre vonatkozó szabályok konvergenciájának biztosítása érdekében a Bizottság továbbra is együttműködik nemzetközi partnereivel. Lehetőséget kell adni arra, hogy hitelminősítéseket kiadó bizonyos központi bankokat mentesítsenek e rendelet hatálya alól, amennyiben eleget tesznek azon lényeges alkalmazandó feltételeknek, amelyek hitelminősítési tevékenységeik függetlenségét és integritását biztosítják, és amelyek olyan szigorúak, mint az e rendeletben megállapított követelmények.

⁽¹⁾ 2009. május 13-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 115., 2009.5.20., 1. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2009. április 23-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2009. július 27-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 96., 2003.4.12., 16. o.

⁽⁵⁾ HL L 177., 2006.6.30., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 177., 2006.6.30., 201. o.

- (3) E rendelet nem teremthet általános kötelezettséget az e rendelet szerint minősítendő pénzügyi eszközök vagy pénzügyi kötelezettségek tekintetében. Nem követelheti meg különösen az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1985. december 20-i 85/611/EGK tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározott átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásoktól (ÁÉKBV) vagy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló, 2003. június 3-i 2003/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁾ meghatározott foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményektől azt, hogy kizárólag az e rendelet szerint minősített pénzügyi eszközökbe fektessenek.
- (4) E rendelet nem teremthet általános kötelezettséget arra, hogy a pénzügyi intézmények vagy befektetők csak olyan értékpapírokba fektessenek be, amelyekre vonatkozóan az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetéskor közzéteendő tájékoztatóról szóló, 2003. november 4-i 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽³⁾ és a 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a tájékoztatókban foglalt információk formátuma, az információk hivatkozással történő beépítése, a tájékoztatók közzététele és a reklámok terjesztése tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2004. április 29-i 809/2004/EK bizottsági rendelettel ⁽⁴⁾ összhangban tájékoztatót tettek közzé, és amelyeket e rendeletnek megfelelően minősítettek. E rendelet továbbá nem kötelezheti a kibocsátókat, ajánlattevőket vagy szabályozott piacra történő bevezetést kérelmező személyeket, hogy hitelminősítést szerezzenek olyan értékpapírokra, amelyekre a 2003/71/EK irányelv és a 809/2004/EK rendelet szerinti tájékoztató közzétételére irányuló kötelezettség vonatkozik.
- (5) A 2003/71/EK irányelv és a 809/2004/EK rendelet értelmében közzétett tájékoztatónak egyértelmű és jól látható információkat kell tartalmaznia arra nézve, hogy a vonatkozó értékpapírok hitelminősítését a Közösségben székhellyel rendelkező és az e rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vett hitelminősítő intézet adta-e ki vagy nem. Mindazonáltal e rendelet egyetlen rendelkezése sem akadályozhatja meg a 2003/71/EK irányelv és a 809/2004/EK rendelet szerinti tájékoztató közzétételéért felelős személyeket abban, hogy a tájékoztatóba lényeges információkat – köztük a harmadik országokban kiadott hitelminősítéseket és kapcsolódó információkat – foglaljanak.
- (6) A hitelminősítő intézeteknek a hitelminősítések kiadása és hitelminősítési tevékenységek folytatása mellett képesnek kell lenniük szakmai alapon kiegészítő tevékenységek végzésére is. A kiegészítő tevékenységek nem áthatják alá a hitelminősítő intézetek hitelminősítői tevékenységének függetlenségét és integritását.
- (7) Ez a rendelet a Közösségben nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek által kiadott hitelminősítésekre alkalmazandó. E rendelet fő célja a pénzügyi piacok stabilitásának és a befektetőknek a védelme. A hitelbírálati minősítéseket, a hitelbírálati minősítési rendszereket és a fogyasztói, kereskedelmi vagy ipari kapcsolatokból adódó kötelezettségekhez kapcsolódó hasonló értékeléseknek nem kell e rendelet hatálya alá tartozniuk.
- (8) A hitelminősítő intézetek önkéntes alapon alkalmazhatják az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete által kiadott, a hitelminősítő intézetekre vonatkozó magatartási alapkódexet (IOSCO-kódex). 2006-ban a hitelminősítő intézetekről szóló bizottsági közlemény ⁽⁵⁾ felkérte a 2009/77/EK bizottsági határozattal ⁽⁶⁾ létrehozott európai értékpapír-piaci szabályozók bizottságát (CESR), hogy kövesse nyomon az IOSCO-kódex betartását, és erről évente tegyen jelentést a Bizottságnak.
- (9) Az Európai Tanács a 2008. március 13-i és 14-i ülésén kidolgozott következtetésekben keresett választ a pénzügyi rendszer feltárt fő gyengeségeire. Az egyik célkitűzés az volt, hogy javuljon a piac működése és javuljanak az ösztönző struktúrák, ideértve a hitelminősítő intézetek szerepét.
- (10) A megítélés szerint a hitelminősítő intézetek hitelminősítési sikertelenek voltak egyrészt abban, hogy nem tükröztek elég elémlyülést követően az intézetek nem tudták időben kiigazítani hitelminősítéseiket. Ezt a mulasztást a legmegfelelőbb módon az összeférhetetlenséggel, a hitelminősítések minőségével, a hitelminősítő intézetek átláthatóságával és belső irányításukkal, valamint a hitelminősítő intézetek tevékenységeinek felügyeletével kapcsolatos intézkedések segítségével lehet korrigálni. A hitelminősítések felhasználóinak nem szabad vakon megbíznuk a hitelminősítésekben, hanem gondot kell fordítaniuk arra, hogy mindig saját elemzéseket és megfelelő átvilágítási eljárást is végezzenek, ha ilyen hitelminősítésekre hagyatkoznak.
- (11) Meg kell állapítani a hitelminősítések minőségének javításával kapcsolatos közös keretszabályokat, különösen azon hitelminősítések vonatkozásában, amelyeket a Közösségben összehangolt szabályokkal szabályozott pénzügyi intézmények és személyek használnak fel. E közös keretszabályok hiányában fennáll annak kockázata, hogy a tagállamok nemzeti szinten eltérő intézkedéseket hoznak, ami közvetlen negatív hatást gyakorol a belső piac megfelelő működésére, illetve akadályozza azt, mivel a Közösség pénzügyi intézményei által felhasználandó hitelminősítéseket kiadó hitelminősítő intézetekre a különböző tagállamokban különböző szabályok vonatkoznának. Emellett, ha a hitelminősítésekre vonatkozó minőségi követelmények eltérőek, akkor a befektetők és fogyasztók védelmének szintje is eltérhet. Ezenkívül a felhasználóknak lehetőségük kell, hogy legyen arra, hogy összehasonlítsák a Közösségben kiadott hitelminősítéseket a nemzetközileg kiadott hitelminősítésekkel.

(1) HL L 375., 1985.12.31., 3. o. 2011. július 1-jei hatállyal helyébe lép a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (lásd e Hivatalos Lap 32. oldalát).

(2) HL L 235., 2003.9.23., 10. o.

(3) HL L 345., 2003.12.31., 64. o.

(4) HL L 149., 2004.4.30., 1. o.

(5) HL C 59., 2006.3.11., 2. o.

(6) HL L 25., 2009.1.29., 18. o.

- (12) Ez a rendelet nem érinti a hitelminősítéseknek az e rendeletben említett személyektől eltérő személyek általi felhasználását.
- (13) Kívánatos rendelkezni a harmadik országokban szabályozási célból kiadott hitelminősítések felhasználásáról, amennyiben e minősítések olyan követelményeknek tesznek eleget, amelyek olyan szigorúak, mint az e rendeletben előírt követelmények. E rendelet egy olyan befogadási rendszert vezet be, amely lehetővé teszi a Közösségben székhellyel rendelkező és rendelkezéseinek megfelelően nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek számára, hogy befogadják a harmadik országokban kiadott hitelminősítéseket. Egy harmadik országban kiadott hitelminősítés befogadásakor a hitelminősítő intézeteknek meg kell határozniuk és folyamatosan nyomon kell követniük, hogy az ilyen hitelminősítések kiadását eredményező hitelminősítési tevékenységek eleget tesznek-e a hitelminősítések kiadására vonatkozó azon követelményeknek, amelyek olyan szigorúak, mint az e rendeletben előírt követelmények, és ezáltal gyakorlatilag ugyanazokat a célokat és hatásokat érik el.
- (14) Azon aggodalmak eloszlatása érdekében, amelyek arra vonatkoznak, hogy a Közösségben való letelepedés hiánya súlyosan akadályozza a Közösségben lévő pénzügyi piacok érdekeit leginkább szolgáló hatékony felügyeletet, ilyen befogadási rendszert kell bevezetni azon hitelminősítő intézetek tekintetében, amelyek a Közösségben székhellyel rendelkező hitelminősítő intézetek leányvállalatai, vagy szorosan együttműködnek a fenti hitelminősítő intézetekkel. Mindazonáltal bizonyos esetekben szükséges lehet a Közösségben lévő fizikai jelenlétre vonatkozó követelmény kiigazítása, különösen a harmadik országokból származó kisebb hitelminősítő intézetek tekintetében, amelyek nincsenek jelen a Közösségben és nincs leányvállalatuk a Közösségben. Az ő esetükben külön hitelesítési rendszert kell létrehozni, feltéve, hogy egy vagy több tagállam pénzügyi piacának pénzügyi stabilitása vagy integritása tekintetében rendszerkockázati szempontból nem fontosak.
- (15) A hitelesítésre azután nyílnak lehetőségek, hogy a Bizottság megállapítja a harmadik ország jogi és felügyeleti kerete és az e rendelet követelményei közötti egyenértékűséget. A tervezett egyenértékűségi mechanizmus nem szabad, hogy automatikus hozzáfértést biztosítson a Közösséghez, hanem azt a lehetőséget kell felkínálnia a harmadik országokból származó, hitelesítést kérő hitelminősítő intézetek számára, hogy eseti alapon értékeljék őket, és mentesüljenek a Közösségben tevékenykedő hitelminősítő intézetekre vonatkozó szervezeti követelmények egy része – köztük a Közösségben való fizikai jelenlét követelménye – alól.
- (16) A rendeletnek azt is elő kell írnia, hogy a harmadik országok hitelminősítő intézetei feleljenek meg a hitelminősítő tevékenységük integritására vonatkozó követelményeknek, mint általános feltételeknek annak megakadályozása érdekében, hogy a harmadik ország illetékes hatóságai és egyéb közjogi hatóságai befolyásolhassák a hitelminősítések tartalmát, továbbá az összeférhetlenséggel kapcsolatos megfelelő politika, a hitelminősítő elemzők rotációja, valamint a rendszeres és folyamatos közzététel biztosítása érdekében.
- (17) A befogadási rendszer és az egyenértékűségi rendszer hatékonyságának további fontos előfeltétele, hogy a székhely szerinti tagállamok illetékes hatóságai és a harmadik országok hitelminősítő intézetei feletti illetékes hatóságok között jöjjenek létre hatékony együttműködési megállapodások.
- (18) A harmadik országban kiadott hitelminősítést befogadó hitelminősítő intézetnek teljes mértékben és feltétel nélkül felelősséget kell vállalnia az ilyen befogadott hitelminősítésért és az e rendeletben rögzített irányadó feltételek teljesítéséért.
- (19) E rendeletet nem kell alkalmazni azokra a hitelminősítésekre, amelyeket a hitelminősítő intézet egyéni megrendelés alapján végez és kizárólag az azt megrendelő személy részére készít, és amelyeket nem nyilvános közzététel vagy előfizetés útján történő terjesztés céljára szánnak.
- (20) A pénzügyi eszközök vagy pénzügyi kötelezettségek értékével vagy árával kapcsolatos befektetési kutatás, befektetési ajánlások és egyéb vélemények nem tekinthetők hitelminősítésnek.
- (21) A nem kezdeményezett hitelminősítést, vagyis az olyan hitelminősítést, amelyet nem a kibocsátó vagy a minősített szervezet felkérésére kezdeményeznek, egyértelműen nem kezdeményezett hitelminősítésként kell azonosítani, és a megfelelő módon meg kell különböztetni őket a kezdeményezett hitelminősítésektől.
- (22) Az esetleges összeférhetlenségek elkerülése érdekében a hitelminősítő intézet szakmai tevékenységét a hitelminősítések kiadására összpontosítja. A hitelminősítő intézet számára nem lehet konzultációs vagy tanácsadási szolgáltatások nyújtását engedélyezni. A hitelminősítő intézet így különösen nem tehet javaslatokat vagy ajánlásokat egy strukturált pénzügyi eszköz konstrukciójára vonatkozóan. Lehetővé kell tenni azonban, hogy a hitelminősítő intézet kiegészítő szolgáltatásokat nyújtson, amennyiben ez nem vezet esetleges összeférhetlenségekhez a hitelminősítések kiadásában.
- (23) A hitelminősítő intézeteknek szigorú, szisztematikus, folyamatos, valamint többek között a korábbi tapasztalatok és az utótesztelések révén ellenőrizhető minősítési módszereket kell alkalmazniuk. E követelmény ugyanakkor nem szolgáltatathat alapot az illetékes hatóságok és a tagállamok által a hitelminősítések tartalmába vagy módszerébe történő beavatkozáshoz. Ugyanígy a hitelminősítéseknek a hitelminősítő intézetek általi, legalább éves gyakoriságú felülvizsgálatára vonatkozó követelmény nem szabad, hogy veszélyeztesse a hitelminősítő intézetek arra vonatkozó kötelezettségét, hogy folyamatosan figyelemmel kísérjék a hitelminősítéseket, és hogy szükség szerint felülvizsgálják azokat. E követelményeket nem szabad oly módon alkalmazni, hogy az megakadályozza az új hitelminősítő intézetek piacra lépését.
- (24) A hitelminősítéseknek megalapozottnak és hittel érdemlőnek kell lenniük a hitelminősítés torzulásának elkerülése érdekében.
- (25) A hitelminősítő intézeteknek közzé kell tenniük a hitelminősítési tevékenységük során alkalmazott módszerekkel, modellekkel és fő minősítési feltevésekkel kapcsolatos információkat. A modellekre vonatkozóan közzétett információkat olyan mértékben kell részletezni, hogy az megfelelő tájékoztatást nyújtson a hitelminősítések felhasználóinak ahhoz, hogy megfelelően végezhessek el saját átvilágítási eljárásukat annak megítélése során, hogy hagyatkozzanak-e ezekre a hitelminősítésekre. A modellekre vonatkozó információk közzététele nyomán azonban nem kerülhetnek nyilvánosságra üzleti szempontból érzékeny információk, és az nem akadályozhatja súlyosan az innovációt.

- (26) A hitelminősítő intézeteknek megfelelő belső szabályzatokat és eljárásokat kell kialakítaniuk a hitelminősítési folyamatban részt vevő alkalmazottakra és egyéb személyekre vonatkozóan annak érdekében, hogy elkerüljék, feltárják, kiküszöböljék vagy kezeljék és nyilvánosságra hozzák az összeférhetlenségeket, és hogy minden esetben biztosítsák a hitelminősítési és felülvizsgálati folyamat színvonalát, integritását és alaposságát. Különösen a belső kontrollmechanizmus és a megfelelési funkció kell, hogy e szabályzatok és eljárások részét képezze.
- (27) A hitelminősítő intézetnek kerülnie kell az összeférhetlenséget előidéző helyzeteket, és elkerülhetetlenségük esetén függetlensége biztosítása érdekében megfelelő módon kell kezelnie azokat. A hitelminősítő intézetnek az összeférhetlenségeket időben fel kell tárnia. Ugyanakkor nyilvántartást kell vezetnie a hitelminősítő intézet és a hitelminősítési folyamatban érintett alkalmazottak és egyéb személyek függetlenségét fenyegető valamennyi jelentős veszélyről, csakúgy, mint az ilyen veszélyek csökkentése érdekében alkalmazott óvintézkedésekről.
- (28) A hitelminősítő intézeteknek vagy a hitelminősítő intézetek csoportjainak szabályokat kell hozniuk a hatékony vállalatirányítás fenntartása érdekében. A vállalatirányítási szabályok kidolgozása során a hitelminősítő intézetnek vagy a hitelminősítő intézetek csoportjának figyelembe kell vennie, hogy biztosítania kell az általa kiadott hitelminősítések függetlenségét, objektivitását és megfelelő minőségét.
- (29) A hitelminősítési folyamatnak a hitelminősítő intézet mint vállalkozás üzleti érdekétől való függetlenségének biztosítása érdekében a hitelminősítő intézetnek gondoskodnia kell arról, hogy az igazgatótanács vagy a felügyelőbizottság tagjainak legalább egyharmada, de legalább két tagja a jegyzett társaságok nem ügyvezetői igazgatói, illetve felügyelőbizottsági tagjai szerepéről, és az igazgatóság (felügyelőbizottság) által létrehozott bizottságokról szóló, 2005. február 15-i 2005/162/EK bizottsági ajánlás⁽¹⁾ III. szakaszának 13. pontjában foglaltakkal összeegyeztethető módon független legyen. Emellett szükséges, hogy a felső vezetés tagjainak többsége, ideértve az igazgatótanács vagy a felügyelőbizottság valamennyi független tagját, kellő szakértelemmel rendelkezzen a pénzügyi szolgáltatások megfelelő szakterületein. A megfelelési tisztviselőnek rendszeresen be kell számolnia feladatai elvégzéséről a felső vezetésnek, valamint az igazgatótanács vagy a felügyelőbizottság független tagjainak.
- (30) Az összeférhetlenség elkerülése érdekében az igazgatótanács vagy a felügyelőbizottság független tagjainak nyújtott díjazás nem függhet a hitelminősítő intézet üzleti teljesítményétől.
- (31) A hitelminősítő intézetnek elegendő létszámú, megfelelő tudással és tapasztalattal rendelkező alkalmazottat kell kijelölnie hitelminősítő tevékenysége folytatására. A hitelminősítő intézetnek különösen azt kell biztosítania, hogy megfelelő humán erőforrás és pénzügyi forrás álljon rendelkezésre a hitelminősítések kiadására, nyomon követésére és aktualizálására.
- (32) Az ötven főnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztató hitelminősítő intézetek sajátos körülményeinek figyelembevétele érdekében az illetékes hatóságoknak mentességet kell tudniuk biztosítani az ilyen hitelminősítő intézetek számára az e rendeletben meghatározott, az igazgatótanács vagy a felügyelőbizottság szerepére, a megfelelési funkcióra, valamint a rotációs mechanizmusra vonatkozó egyes kötelezettségek tekintetében, feltéve, hogy a szóban forgó hitelminősítő intézetek igazolni tudják, hogy megfelelnek bizonyos feltételeknek. Az illetékes hatóságoknak különösen azt kell megvizsgálniuk, hogy a hitelminősítő intézet méretét úgy állapították-e meg, hogy a hitelminősítő intézet vagy a hitelminősítő intézetek csoportja elkerülhesse az e rendelet követelményeinek való megfelelést. A tagállamok illetékes hatóságainak úgy kell alkalmazniuk a mentességet, hogy elkerülhető legyen a belső piac felaprózódása, és garantálni lehessen a közösségi jog egy séges alkalmazását.
- (33) Az ugyanazokkal a minősített szervezetekkel vagy azokkal kapcsolatban álló harmadik felekkel hosszú ideje fenntartott kapcsolat veszélyeztetheti a hitelminősítő elemzők és a hitelminősítéseket jóváhagyó személyek függetlenségét. Ezért a szóban forgó elemzőkre és személyekre vonatkozóan megfelelő rotációs mechanizmust kell bevezetni, amely biztosítja az elemzői csoportokban és a hitelminősítő bizottságokban a fokozatos cserélődést.
- (34) A hitelminősítő intézetnek gondoskodnia kell arról, hogy a hitelminősítések meghatározásához használt módszerek, modellek és fő feltevések, például matematikai vagy korrelációs feltevések megfelelően karban legyenek tartva és naprakészek legyenek, és hogy meghatározott időközönként átfogó felülvizsgálatnak legyenek alávetve, továbbá, hogy a fentiek szöveges értékelésének közzététele olyan módon történjék, amely lehetővé teszi az átfogó felülvizsgálatot. Azokban az esetekben, ahol a megbízható adatok hiánya vagy egy új típusú pénzügyi eszköz, különösen a strukturált pénzügyi eszközök felépítésének összetettsége jelentős kétségeket ébreszt a tekintetben, hogy a hitelminősítő intézet képes-e megbízható hitelminősítést adni, a hitelminősítő intézet nem adhat ki hitelminősítést vagy a meglévő hitelminősítést vissza kell vonnia. Amennyiben egy meglévő hitelminősítés ellenőrzése céljából rendelkezésre álló információk minősége megváltozik, azt a felülvizsgálattal együtt közzé kell tenni, és szükség esetén módosítani kell a hitelminősítést.
- (35) A hitelminősítések minőségének garantálása érdekében a hitelminősítő intézetnek intézkedéseket kell hoznia annak biztosítása érdekében, hogy a hitelminősítés kibocsátásához általa felhasznált információk megbízhatók legyenek. Ebből a célból a hitelminősítő intézet többek között független könyvvizsgáló által auditált pénzügyi kimutatásokra és nyilvános beszámolókra; jó hírű harmadik felek által nyújtott szolgáltatások keretében végzett ellenőrzésekre; a kapott információk véletlenszerű mintavétellel történő vizsgálatára; vagy olyan szerződéses rendelkezésekre való támaszkodást tervezhet, amelyek egyértelműen a minősített szervezetet, illetve az azzal kapcsolatban álló harmadik feleket teszik felelőssé, ha a szerződés értelmében nyújtott információ szándékosan hamis vagy félrevezető, vagy ha a minősített szervezet vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik felek nem végzik el az átvilágítási eljárást az információ helytállóságát illetően, ahogy azt a szerződés feltételei meghatározzák.

(1) HL L 52., 2005.2.25., 51. o.

- (36) E rendelet nem érinti a hitelminősítő intézetek azon feladatát, hogy a személyes adatok feldolgozása során a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ összhangban védjék a természetes személyeknek a magánélet tisztelgésben tartásához való jogát.
- (37) A hitelminősítő intézetnek megfelelő eljárásokat kell kialakítania az általa alkalmazott módszerek, modellek és fő minősítési feltevések rendszeres felülvizsgálatára, hogy megfelelően figyelembe vehesse az alapul szolgáló eszközök piacainak változó feltételeit. Az átláthatóság biztosítása céljából a hitelminősítő intézetek által alkalmazott módszerek, gyakorlatok, eljárások és folyamatok lényeges változtatásait érvényessé válásuk előtt közzé kell tenni, kivéve, ha szélsőséges piaci feltételek a hitelminősítés azonnali megváltoztatását teszik szükségessé.
- (38) A hitelminősítő intézetnek minden megfelelő kockázati figyelmeztetést közölnie kell, ideértve a vonatkozó feltevések érzékenységi elemzését. Az elemzésben ki kell fejteni, hogy a modellbe épített paraméterek változására kiható különböző piaci fejlemények hogyan befolyásolhatják a hitelminősítések változásait (például volatilitás). A hitelminősítő intézetnek biztosítania kell, hogy a minősítési kategóriáján belüli átlagos nemteljesítési arányra vonatkozó információk ellenőrizhetők és számszerűsíthetők legyenek, és kielégítő alapot nyújtsanak az érdekelt feleknek ahhoz, hogy megértsék minden egyes minősítési kategória eddigi teljesítményét, valamint azt, hogy megváltoztak-e, illetve hogyan változtak a minősítési kategóriák. Ha a minősítési kategória jellege vagy más körülmények következtében egy átlagos nemteljesítési arány helytelené, statisztikailag érvénytelené vagy egyéb módon valószínűsíthetően a hitelminősítés felhasználói számára félrevezetővé válik, erről a hitelminősítő intézetnek megfelelő felvilágosítást kell adnia. Az ilyen információknak, amennyire lehetséges, összevethetőnek kell lennie a meglévő ágazati sémával, hogy segítse a befektetőket a különböző hitelminősítő intézetek teljesítményének összehasonlításában.
- (39) A hitelminősítések átláthatóságának megerősítése és a befektetők védelméhez való hozzájárulás érdekében a CESR-nek központi adatbázist kell fenntartania, amelyben a hitelminősítő intézetek múltbéli teljesítményére és a múltban kiadott hitelminősítésekre vonatkozó információkat kell tárolni. A hitelminősítő intézeteknek szabványos formában információkat kell nyújtaniuk a fenti adatbázis számára. A CESR-nek a fenti információkat hozzáférhetővé kell tennie a nyilvánosság számára, és évente összefoglaló tájékoztatást kell közzétennie a fontosabb észlelt fejleményekről.
- (40) Bizonyos körülmények között a strukturált pénzügyi eszközök olyan hatásokat válthatnak ki, amelyek különböznek a hagyományos vállalati, hitelviszonyt megtestesítő eszközökétől. A befektetők számára félrevezető lehet, ha mindkét típusú eszköz esetében ugyanazt a minősítési kategóriát alkalmazzák minden további magyarázat nélkül. A hitelminősítő intézeteknek fontos szerepet kell betölteniük abban, hogy felhívják a hitelminősítések felhasználóinak figyelmét a strukturált pénzügyi eszközöknek a hagyományos termékektől eltérő sajátosságaira. A hitelminősítő intézeteknek ezért – egy megfelelő szimbólumnak az adott minősítési kategóriához történő hozzárendelése révén – egyértelmű különbséget kell tenniük egyrészt a strukturált pénzügyi eszközök minősítéséhez használt minősítési kategóriák, másrészt az egyéb pénzügyi eszközök vagy pénzügyi kötelezettségek minősítéséhez használt minősítési kategóriák között.
- (41) A hitelminősítő intézeteknek intézkedéseket kell bevezetniük az olyan helyzetek elkerülése érdekében, ahol a kibocsátók egy adott strukturált pénzügyi eszköz esetében több hitelminősítő intézettől is előzetes minősítési értékelést kérnek azzal a céllal, hogy a javasolt konstrukció legjobb hitelminősítését adó intézetet válasszák ki. Az ilyen gyakorlatok alkalmazását a kibocsátóknak is kerülniük kell.
- (42) A hitelminősítő intézetnek a változásokat rendszeresen nyomon követve nyilván kell tartania a hitelminősítések meghatározására alkalmazott módszereket, továbbá nyilvántartást kell vezetnie a hitelminősítő elemző és a minősített szervezet vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik felek közötti kommunikáció lényeges elemeiről.
- (43) A belső piacba vetett befektetői és fogyasztói bizalom magas szintjének biztosítása érdekében nyilvántartásba kell venni azokat a hitelminősítő intézeteket, amelyek hitelminősítéseket adnak ki a Közösségben. Az említett nyilvántartásba vétel a legfőbb előfeltétele annak, hogy a hitelminősítő intézetek a Közösségen belüli szabályozási célú használatra szánt hitelminősítéseket adhassanak ki. Ezért meg kell állapítani az ilyen nyilvántartásba vétel engedélyezésének, a nyilvántartás felfüggesztésének és az abból való törlésnek harmonizált feltételeit és az azzal kapcsolatos eljárást.
- (44) E rendelet nem léphet a 2006/48/EK irányelv szerinti külső hitelminősítő intézetek (KHMI) elismerésével kapcsolatban kialakított eljárás helyébe. A már elismert közösségi KHMI-knek kérelmezniük kell az e rendelet szerinti nyilvántartásba vételüket.
- (45) Az érintett tagállam illetékes hatósága által nyilvántartásba vett hitelminősítő intézet számára engedélyezni kell, hogy az egész Közösségben kiadhasson hitelminősítéseket. Ezért egységes eljárást kell kidolgozni a hitelminősítő intézetek nyilvántartásba vételére, amely az egész Közösségben hatályos. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által kiadott nyilvántartásba vételről szóló határozatnak a megfelelő nemzeti jogszabályok szerinti hatálybalépésével egyidejűleg a hitelminősítő intézet nyilvántartásba vételének is hatályosulnia kell.
- (46) A nyilvántartásba vétel iránti kérelmek benyújtásához egyetlen belépési pontot kell létrehozni. A CESR-nek fogadnia kell a nyilvántartásba vétel iránti kérelmeket, és érdemben tájékoztatnia kell minden tagállam illetékes hatóságait. A CESR-nek ezenkívül tanácsokat is kell adnia a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a kérelem hiánytalanságára vonatkozóan. A nyilvántartásba vétel iránti kérelmek elbírálását ettől függetlenül az érintett illetékes hatóságnak kell nemzeti szinten elvégezni. A hitelminősítő intézetek eredményes kezelése érdekében az illetékes hatóságoknak operatív hálózatokat („kollégiumok”) kell létrehozniuk, amelyeket hatékony informatikai infrastruktúra támogat. A CESR-nek a hitelminősítő intézetek által minősített minden egyes eszközosztály esetében fel kell állítania egy, a hitelminősítésekre szakosodott albizottságot.

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

- (47) Egyes hitelminősítő intézetek több jogi személyből állnak, amelyek együttesen a hitelminősítő intézetek egy csoportját alkotják. Az ilyen csoport részét képező egyes hitelminősítő intézetek nyilvántartásba vételkor az érintett tagállamok illetékes hatóságainak az ugyanazon csoporthoz tartozó hitelminősítő intézetek által benyújtott kérelmek vizsgálatát, valamint a nyilvántartásba vétel engedélyezését érintő határozathozatalt össze kell hangolnuk. Ugyanakkor lehetővé kell tenni a hitelminősítő intézetek egy csoportján belül egy adott hitelminősítő intézet nyilvántartásba vételének elutasítását, amennyiben az érintett hitelminősítő intézet nem felel meg a nyilvántartásba vétel követelményeinek, miközben a csoport többi tagja megfelel az e rendelet szerinti nyilvántartásba vétellel kapcsolatos valamennyi követelménynek. Mivel a kollégiumot a jogilag kötelező érvényű határozathozatal jogával nem ruházzák fel, a hitelminősítő intézetek csoportja egyes tagjainak székhelye szerinti tagállamok illetékes hatóságainak kell meghozniuk az egyedi határozatokat az érintett tagállam területén székhellyel rendelkező hitelminősítő intézettel kapcsolatban.
- (48) A kollégiumnak hatékony platformot kell nyújtania az illetékes hatóságok közötti felügyeleti információk cseréjéhez, valamint a hitelminősítő intézetek hatékony felügyeletéhez szükséges tevékenységeik és felügyeleti intézkedéseik összehangolásához. A kollégiumnak különösen elő kell segítenie a harmadik országokban kiadott hitelminősítésekre vonatkozó befogadások, hitelesítés, kiszervezési konstrukciók feltételei teljesülésének, továbbá az e rendeletben említett mentességeknek a nyomon követését. A kollégium tevékenységei hozzá kell, hogy járuljanak az e rendelet szerinti szabályok harmonizált alkalmazásához és a felügyeleti gyakorlatok közelítéséhez.
- (49) A kollégium tevékenységei gyakorlati összehangolásának javítása érdekében a kollégium tagjainak maguk közül egy szervezőt kell választaniuk. A szervezőnek kell vezetnie a kollégium üléseit, írásbeli koordinációs szabályokat kell kialakítania a kollégium számára, és össze kell hangolnia a kollégium tevékenységeit. A szervező a nyilvántartásbavételi folyamat során fel kell, hogy mérje a kérelmek vizsgálatához szükséges időszak meghosszabbítására vonatkozó igényt, össze kell, hogy hangolja ezeket a vizsgálatokat és kapcsolatot kell tartania a CESR-rel.
- (50) 2008 novemberében a Bizottság magas szintű csoportot hozott létre a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó európai felügyeleti rendszer jövőjének feltérképezésére, ideértve a CESR szerepét is.
- (51) A jelenlegi felügyeleti rendszert nem szabad a hitelminősítő intézetek felügyeletére vonatkozó hosszú távú megoldásnak tekinteni. Az illetékes hatóságok kollégiumai, amelyekről azt várják, hogy racionalizálják a felügyeleti együttműködést és konvergenciát ezen a téren a Közösségben, jelentős előrelépésnek tekinthetők, de nem helyettesíthetik a hitelminősítési üzletág szilárdabb felügyeletének összes előnyét. A nemzetközi pénzügyi piacok válsága egyértelműen bebizonyította, hogy helyénvaló a Közösség pénzügyi ágazatának szabályozói és felügyeleti modelljére vonatkozó széles körű reformok szükségességének további vizsgálata. A közösségi felügyeleti konvergencia és együttműködés szükséges szintjének elérése, valamint a pénzügyi rendszer stabilitásának megerősítése érdekében
- rendkívül nagy szükség van a közösségi pénzügyi ágazat szabályozási és felügyeleti modelljének további széles körű reformjaira, és e reformokat az Európai Bizottságnak mihamarabb elő kell terjesztenie a Jacques de Larosière által vezetett szakértői csoport által 2009. február 25-én előterjesztett következtetések kellő figyelembevételével. A Bizottságnak mielőbb – de legkésőbb 2010. július 1-jéig – jelentést kell tennie az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a többi érintett intézménynek a levonható következtetésekről, és szükség esetén jogalkotási javaslatokat kell előterjesztenie a felügyeleti koordináció és együttműködés terén megállapított hiányosságok orvoslására.
- (52) Egyebek mellett a befogadási rendszerben bekövetkező jelentős változásokat, a kiszervezési konstrukciókat, valamint a fióktelepek megnyitását és bezárását a hitelminősítő intézet első nyilvántartásba vételének feltételeiben bekövetkezett lényeges változásnak kell tekinteni.
- (53) A hitelminősítő intézet felügyeletét – a vonatkozó kollégiumon keresztül és a CESR megfelelő bevonása mellett – a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának kell végeznie, a többi érintett tagállam illetékes hatóságaival együttműködésben.
- (54) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának és a vonatkozó kollégium többi tagjának arra vonatkozó képességét, hogy értékelje és nyomon kövesse az e rendelet értelmében előírt kötelezettségek teljesítését a hitelminősítő intézetek által, nem szabad a hitelminősítő intézet által kötött kiszervezési konstrukciók révén korlátozni. Kiszervezési konstrukciók használata esetén a hitelminősítő intézetnek kell továbbra is felelősnek maradnia e rendelet szerinti kötelezettségeiért.
- (55) A befektetői és fogyasztói bizalom magas szintjének fenntartása és a Közösségben kiadott hitelminősítések folyamatos felügyeletének lehetővé tétele érdekében a Közösségben kívüli székhellyel rendelkező hitelminősítő intézeteknek a Közösségben folytatott tevékenységeik hatékony felügyelete, valamint a befogadási rendszer hatékony alkalmazása érdekében leányvállalatot kell alapítaniuk a Közösségben. Továbbá ösztönözni kell új szereplők megjelenését a hitelminősítő intézetek piacán.
- (56) Az illetékes hatóságok a hitelminősítő intézetek, a hitelminősítési tevékenységekben részt vevő személyek, a minősített szervezetek és kapcsolódó harmadik felek vonatkozásában, valamint olyan harmadik felekkel kapcsolatban, amelyek részére a hitelminősítő intézetek kiszerveztek bizonyos funkciókat vagy tevékenységeket, továbbá a hitelminősítő intézetekkel vagy a hitelminősítési tevékenységekkel más módon összefüggő vagy ezekhez kapcsolódó egyéb személyekkel kapcsolatban gyakorolni kell tudniuk az e rendeletben meghatározott hatásköreiket. E személyek közé tartozniuk a hitelminősítő intézetek és a minősített szervezetek részvényeseinek és igazgatótanácsi, illetve felügyelőbizottsági tagjainak.
- (57) E rendeletnek a felügyeleti díjakkal kapcsolatos rendelkezései nem érinthetik a felügyeleti vagy az ahhoz hasonló díjak tekintetében irányadó nemzeti jogszabályok vonatkozó rendelkezéseit.

- (58) E rendelet hatékony végrehajtása érdekében mechanizmust célszerű kialakítani. A tagállamok illetékes hatóságainak rendelkezniük kell azokkal a szükséges eszközökkel, amelyekkel biztosítható, hogy a Közösségben kiadott minősítéseket e rendeletnek megfelelően adják ki. E felügyeleti intézkedések alkalmazását a vonatkozó kollégiumon belül mindig össze kell hangolni. Az olyan intézkedéseket, mint a nyilvántartásból való törlést vagy a hitelminősítések szabályozási célú használatának felfüggesztését, akkor kell meghozni, ha úgy ítélik meg, hogy azok az e rendeletből adódó kötelezettségek megszegésének jelentőségével arányosak. Felügyeleti jogkörük gyakorlása során az illetékes hatóságoknak kellő mértékben figyelembe kell venniük a befektetők érdekeit és a piaci stabilitást. Mivel meg kell őrizni a hitelminősítő intézetek függetlenségét a hitelminősítések kiadása terén – a hitelminősítés torzulásának elkerülése érdekében –, sem az illetékes hatóságok, sem a tagállamok nem vizsgálhatják a hitelminősítések tartalmát, és a hitelminősítő intézetek által a hitelminősítés meghatározására alkalmazott módszereket. Nyomásgyakorlás esetén a hitelminősítő intézetnek tájékoztatnia kell a Bizottságot és a CESR-t. A Bizottságnak eseti alapon kell megvizsgálnia, hogy az e rendelet szerint fennálló kötelezettségei teljesítésének elmulasztása vonatkozásában további intézkedéseket kell-e hozni az érintett tagállammal szemben.
- (59) Kívánatos annak biztosítása, hogy az e rendeletben említett határozathozatal a tagállamok illetékes hatóságai közötti szoros együttműködésen alapuljon, és ezért a nyilvántartásba vételről szóló határozatok elfogadásának megállapodás alapján kell történnie. Ez a hatékony nyilvántartásbavételi folyamatnak és a felügyelet gyakorlásának szükséges előfeltétele. A határozathozatalnak hatékonynak, gyorsnak és konszenzuson alapulónak kell lennie.
- (60) A felügyelet hatékonysága és a párhuzamos munkavégzés elkerülése érdekében a tagállamok illetékes hatóságainak együtt kell működniük.
- (61) Fontos továbbá rendelkezni az e rendelet szerinti hitelminősítő intézetek felügyeletéért felelős illetékes hatóságok és az e rendeletben meghatározott pénzügyi intézmények felügyeletét végző illetékes hatóságok, különösen a prudenciális felügyeletért felelős vagy a tagállamokban a pénzügyi stabilitásért felelős illetékes hatóságok közötti információcseréről.
- (62) Azt követően, hogy tájékoztatták a CESR-t és a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát, valamint konzultáltak a vonatkozó kollégiummal, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaitól eltérő illetékes tagállami hatóságoknak fel kell tudniuk lépni és megfelelő felügyeleti intézkedéseket kell tudniuk hozni abban az esetben, ha megállapították, hogy a nyilvántartásba vett hitelminősítő intézet, amelynek minősítései a szóban forgó tagállamok területén használatosak, megszegi e rendeletből eredő kötelezettségeit.
- (63) Amennyiben e rendelet nem ír elő külön eljárást a nyilvántartásba vételre, a hitelesítésre vagy az abból való törlésre, a felügyeleti intézkedések elfogadására vagy a felügyeleti hatáskör gyakorlására, az ezekre az eljárásokra irányadó nemzeti jogszabályokat kell alkalmazni, beleértve a nyelvhasználati szabályokat, a szakmai titoktartást és az ügyvédi titokra vonatkozó mentességeket, és ez nem érintheti a hitelminősítő intézeteknek és az egyéb személyeknek a szóban forgó jogszabályok szerinti jogait.
- (64) Az illetékes hatóságokra ruházott hatásköröket egységesebbé kell tenni, hogy a belső piacon a végrehajtás azonos intenzitással valósuljon meg.
- (65) A CESR-nek gondoskodnia kell a rendelet alkalmazásának egységességéről. Fokoznia és segítenie kell az illetékes hatóságok közötti felügyeleti tevékenységek terén folytatott együttműködést és koordinációt, és adott esetben iránymutatással kell szolgálnia. A CESR-nek ezért egy közvetítői és kölcsönös szakértői felülvizsgálati mechanizmust kell létrehoznia az illetékes hatóságok egységes megközelítésének előmozdítása érdekében.
- (66) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk a rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat és biztosítaniuk kell azok végrehajtását. A szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük, továbbá mindenképpen ki kell terjedniük a súlyos szakmai köteleességszegés és az átvilágítási eljárás hiányának eseteire. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy közigazgatási vagy büntetőjogi szankciókról rendelkezzenek. A CESR-nek iránymutatásokat kell kidolgoznia az ilyen szankciókkal kapcsolatos gyakorlatok összehangolására.
- (67) Az illetékes hatóságok, más hatóságok, szervek vagy személyek közötti információcserének vagy információtovábbításnak meg kell felelnie a személyes adatok továbbítására vonatkozó szabályoknak, a 95/46/EK irányelvvel összhangban.
- (68) E rendeletben továbbá elő kell írni a harmadik országok illetékes hatóságaival, különösen a befogadási és hitelesítési folyamatban részt vevő hitelminősítő intézetek felügyeletével megbízott hatóságokkal folytatott információcserére vonatkozó szabályokat.
- (69) A közösségi jog alkalmazásának sérelme nélkül, a hitelminősítő intézetekkel szemben e rendelet előírásainak megsértése miatt támasztott követeléseknek összhangban kell lenniük a polgári jogi felelősségre vonatkozó hatályos nemzeti joggal.
- (70) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlásának szabályairól szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ összhangban kell elfogadni.
- (71) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy a nemzetközi fejlemények figyelembevételével módosítsa a I. és II. mellékletet, amelyek annak értékelésére vonatkozóan állapítanak meg konkrét kritériumokat, hogy a hitelminősítő intézetek eleget tesznek-e a belső szervezeti, működési szabályokkal és az alkalmazottakra, a hitelminősítések formájára és a közzétételre vonatkozó szabályokkal kapcsolatos feladataiknak, valamint arra, hogy meghatározza vagy módosítsa az annak megállapítására vonatkozó feltételeket, hogy harmadik országok szabályozói és felügyeleti jogi keretrendszere egyenértékű-e e rendelet előírásaival. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak és e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, beleértve annak új, nem alapvető fontosságú elemekkel való kiegészítését, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

- (72) A pénzügyi piacokon bekövetkező további fejlemények figyelembevétele céljából a Bizottságnak jelentést kell benyújtania az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz, amelyben értékeli e rendelet alkalmazását, különösen a hitelminősítések szabályozási célú felhasználását és a minősített szervezet által a hitelminősítő intézetnek fizetett javadalmazás megfelelőségét. Ezen értékelés fényében a Bizottságnak megfelelő jogalkotási javaslatokat kell előterjesztenie.
- (73) A Bizottságnak továbbá jelentést kell benyújtania az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz, amelyben értékeli a kibocsátóknak minősítéseik egy bizonyos hányadához a Közösségben székhellyel rendelkező hitelminősítő intézetek igénybevétele céljából nyújtott ösztönzőket, a „kibocsátó fizet” modell lehetséges alternatíváit, beleértve egy hivatalos közösségi hitelminősítő intézet létrehozását, és az e rendelet előírásainak megsértéseire vonatkozó nemzeti szabályok közelítését. Ezen értékelés fényében a Bizottságnak megfelelő jogalkotási javaslatokat kell előterjesztenie.
- (74) Ezenkívül a Bizottságnak jelentést kell benyújtania az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz, amelyben értékeli a harmadik országokban a hitelminősítő intézetekre vonatkozó szabályozási és felügyeleti keretrendszerben bekövetkező fejleményeket, valamint az e fejlemények és az e rendeletben említett átmeneti rendelkezések által a Közösségen belüli pénzügyi piacok stabilitására gyakorolt hatást.
- (75) Mivel e rendelet célját – nevezetesen a fogyasztók és befektetők magas fokú védelmének biztosítását egy, a belső piacon kiadandó hitelminősítések színvonalára vonatkozó közös keret megállapításával – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani – tekintettel a nemzeti jogszabályok jelenlegi hiányosságára e téren és arra a tényre, hogy a meglévő hitelminősítő intézetek többsége a Közösségen kívül rendelkezik székhellyel –, és ezért azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően e rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet közös szabályozási megközelítést vezet be a hitelminősítési tevékenységek integritásának, átláthatóságának, felelősségének, megfelelő irányításának és megbízhatóságának növelésére, hozzájárulva a Közösségben kiadott hitelminősítések

minőségéhez, és így hozzájárul a belső piac zökkenőmentes működéséhez, miközben a fogyasztók és befektetők védelmének magas szintjét is megvalósítja. E rendelet megállapítja a hitelminősítések kiadásának feltételeit, és szabályokat hoz a hitelminősítő intézetek szervezetével és magatartásával kapcsolatban, hogy ösztönözze azok függetlenségét és az összeférhetlenségek elkerülését.

2. cikk

Hatály

(1) Ez a rendelet azokra a hitelminősítésekre alkalmazandó, amelyeket a Közösségben nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek adnak ki, és amelyeket a nyilvánosság számára hozzáférhető módon közzétesznek, vagy előfizetés útján terjesztenek.

(2) Ez a rendelet nem alkalmazandó az alábbiakra:

- a) egyéni megrendelés alapján végzett és kizárólag az azt megrendelő személynek készített, nyilvános közzététel vagy előfizetés útján történő terjesztés céljára nem szánt, személyes célokat szolgáló hitelminősítések;
- b) hitelbírálati minősítések, hitelbírálati minősítési rendszerek és a fogyasztói, kereskedelmi vagy ipari kapcsolatokból adódó kötelezettségekhez kapcsolódó hasonló értékelések;
- c) az exporthitel-hivatalok által a 2006/48/EK irányelv VI. melléklete 1. része 1.3. pontjának megfelelően készített hitelminősítések; vagy
- d) a központi bankok által készített hitelminősítések, amelyekre a következők vonatkoznak:
  - i. a minősített szervezet nem fizetett értük;
  - ii. a nyilvánosság számára nem teszik közzé őket;
  - iii. azon elvekkel, előírásokkal és eljárásokkal összhangban kerültek kiadásra, amelyek biztosítják a hitelminősítési tevékenységeknek az e rendeletben előírt megfelelő integritását és függetlenségét; és
  - iv. nem kapcsolódnak az adott központi bankok tagállamai által kibocsátott pénzügyi eszközökhöz.

(3) A hitelminősítő intézetnek kérelmeznie kell az e rendelet szerinti nyilvántartásba vételt, ami a külső hitelminősítő intézetként („KHMI”) történő, 2006/48/EK irányelv VI. melléklete 2. részében szabályozott elismerésének feltétele, kivéve, ha csak a (2) bekezdésben említett hitelminősítéseket ad ki.

(4) A (2) bekezdés d) pontja egységes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság a tagállam kérésére a 38. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással és e cikk (2) bekezdése d) pontjában említett feltételekkel összhangban olyan határozatot fogadhat el, amelyben megállapítja, hogy egy adott központi bank az említett pont hatálya alá tartozik és ezért hitelminősítései mentesülnek e rendelet alkalmazása alól.

A Bizottság honlapján közzéteszi az e cikk (2) bekezdése d) pontjának hatálya alá tartozó központi bankok jegyzékét.

3. cikk

Fogalom meghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában:

- a) „hitelminősítés”: egy szervezet hitelképességéről, adósságról vagy pénzügyi kötelezettségről, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokról, elsőbbségi részvényekről és egyéb pénzügyi eszközökről, vagy az ilyen adósság, pénzügyi kötelezettség, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, elsőbbségi részvény és egyéb pénzügyi eszköz kibocsátójáról kiadott vélemény, amelyet a minősítési kategóriák elfogadott és meghatározott besorolási rendszerének felhasználásával adnak ki;
- b) „hitelminősítő intézet”: az a jogi személy, amelynek tevékenysége magában foglalja a hitelminősítések szakmai alapon történő kiadását;
- c) „székhely szerinti tagállam”: az a tagállam, amelyben a hitelminősítő intézet létesítő okirat szerinti székhelye található;
- d) „hitelminősítő elemző”: az a személy, aki a hitelminősítés kiadásához szükséges elemzői feladatokat ellátja;
- e) „vezető hitelminősítő elemző”: az a személy, aki elsődlegesen felel a hitelminősítés kidolgozásáért vagy a hitelminősítés, vagy általában a kibocsátó által kibocsátott pénzügyi eszköz hitelminősítése tekintetében a kibocsátóval folytatott kommunikációért, valamint adott esetben az ezekhez kapcsolódóan a hitelminősítő bizottság számára készített ajánlásokért;
- f) „minősített szervezet”: az a jogi személy, amelynek hitelképességét a hitelminősítés kifejezetten vagy burkoltan minősíti, függetlenül attól, hogy az kezdeményezte-e az adott hitelminősítést vagy sem, és hogy nyújtott-e ahhoz információkat vagy sem;
- g) „szabályozási cél”: a hitelminősítések felhasználása a tagállamok nemzeti jogszabályai által végrehajtott közösségi jogszabályoknak való megfelelés konkrét céljára;
- h) „minősítési kategória”: minősítési szimbólum, például betű- vagy számszimbólum, amelyhez kiegészítő azonosító karakterek társulhatnak, és amelyet a hitelminősítés során a relatív kockázati érték megadásához használnak azzal a céllal, hogy megkülönböztessék a minősített szervezetek, kibocsátók és pénzügyi eszközök vagy egyéb eszközök típusainak különböző kockázati jellemzőit;
- i) „kapcsolatban álló harmadik fél”: az a kezdeményező, koordinátor, szponzor, állománykezelő vagy bármilyen más olyan fél, amely a minősített szervezet nevében kapcsolatba lép egy hitelminősítő intézettel, ideértve a minősített szervezethez ellenőrzés révén közvetlenül vagy közvetett módon kapcsolódó személyeket;
- j) „ellenőrzés”: az összevont (konszolidált) éves beszámolóról szóló, 1983. június 13-i 83/349/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 1. cikkében leírt, az anyavállalat és a leányvállalat közötti kapcsolat, vagy egy természetes vagy jogi személy és egy vállalkozás közötti szoros kapcsolat;

- k) „pénzügyi eszköz”: a pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ I. mellékletének C. szakaszában felsorolt eszközök;
- l) „strukturált pénzügyi eszköz”: a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 36. pontjában említett értékpapírosítási ügyletből vagy rendszerből származó pénzügyi vagy egyéb eszközök;
- m) „hitelminősítő intézetek csoportja”: a Közösségben székhellyel rendelkező olyan vállalkozások csoportja, amelyet a 83/349/EGK irányelv 1. és 2. cikke szerinti anyavállalat és annak leányvállalatai alkotnak, valamint a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerinti kapcsolódó vállalkozások, és amelyek tevékenysége magában foglalja a hitelminősítések kiadását. A 4. cikk (3) bekezdése a) pontjának alkalmazásában a hitelminősítő intézetek csoportja magában foglalja a harmadik országokban székhellyel rendelkező hitelminősítő intézeteket is;
- n) „felső vezetés”: a hitelminősítő intézet üzletmenetét ténylegesen irányító személy vagy személyek, valamint az intézet igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának tagja vagy tagjai;
- o) „hitelminősítési tevékenységek”: adat- és információelemzés, hitelminősítések értékelése, jóváhagyása, kiadása és felülvizsgálata.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában az alábbiak nem minősülnek hitelminősítésnek:

- a) a 2003/125/EK bizottsági irányelv⁽³⁾ 1. cikkének 3. pontja szerinti ajánlások;
- b) a 2006/73/EK irányelv⁽⁴⁾ 24. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, befektetéssel kapcsolatos kutatás, valamint a pénzügyi eszközökkel vagy pénzügyi kötelezettségekkel végzett ügyletekhez kapcsolódó általános ajánlások egyéb formái, így például a „vétel”, „eladás” vagy „tartás”; vagy
- c) a pénzügyi eszköz vagy pénzügyi kötelezettség értékével kapcsolatos vélemények.

4. cikk

A hitelminősítések felhasználása

(1) A 2006/48/EK irányelv szerinti hitelintézetek, a 2004/39/EK irányelv szerinti befektetési vállalkozások, az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1973. július 24-i 73/239/EGK első tanácsi irányelv⁽⁵⁾ hatálya alá tartozó biztosítótársaságok, az életbiztosításról szóló, 2002. november

⁽²⁾ HL L 145., 2004.4.30., 1. o.

⁽³⁾ HL L 339., 2003.12.24., 73. o.

⁽⁴⁾ A Bizottság 2006/73/EK irányelve (2006. augusztus 10.) a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a befektetési vállalkozások szervezeti követelményei és működési feltételei, valamint az irányelv alkalmazásában meghatározott kifejezések tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 241., 2006.9.2., 26. o.).

⁽⁵⁾ HL L 228., 1973.8.16., 3. o.

⁽¹⁾ HL L 193., 1983.7.18., 1. o.

5-i 2002/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ szerinti biztosítóintézetek, a viszontbiztosításról szóló, 2005. november 16-i 2005/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ szerinti viszontbiztosítók, a 85/611/EGK irányelv szerinti, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV) és a 2003/41/EK irányelv szerinti, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények szabályozási célra a hitelminősítéseket csak akkor használhatják, ha azokat a Közösségben székhellyel rendelkező és az e rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek adták ki.

Ha a 2003/71/EK irányelv és a 809/2004/EK rendelet szerint közzétett tájékoztató hitelminősítésre vagy hitelminősítésekre vonatkozó hivatkozást tartalmaz, a kibocsátónak, ajánlattevőnek vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérelmező személynek biztosítania kell, hogy a tájékoztató egyértelmű és jól látható információkat tartalmazzon arra vonatkozóan, hogy ezeket a hitelminősítéseket a Közösségben székhellyel rendelkező és az e rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek adták-e ki vagy sem.

(2) A Közösségben székhellyel rendelkező és az e rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vett hitelminősítő intézet általi hitelminősítést akkor kell kiadottnak tekinteni, amikor a hitelminősítés közzétételre került a hitelminősítő intézet honlapján vagy egyéb más módon, vagy előfizetés útján terjesztésre került, továbbá a 10. cikkben felsorolt kötelezettségeknek megfelelően kiadásra és közzétételre került, egyértelműen feltüntetve, hogy a hitelminősítés e cikk (3) bekezdésével összhangban befogadott.

(3) A Közösségben székhellyel rendelkező és az e rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vett hitelminősítő intézet kizárólag akkor fogadhatja be a harmadik országban kiadott hitelminősítéseket, amennyiben a hitelminősítés kiadását eredményező hitelminősítési tevékenységek megfelelnek az alábbi feltételeknek:

- a) a befogadandó hitelminősítés kiadását eredményező hitelminősítési tevékenységeket részben vagy teljes egészében a befogadó hitelminősítő intézet vagy az ugyanazon csoporthoz tartozó hitelminősítő intézetek végzik;
- b) a hitelminősítő intézet ellenőrizte, és székhely szerinti tagállamának illetékes hatósága előtt folyamatosan igazolni képes azt, hogy a harmadik országbeli hitelminősítő intézet által végzett, a befogadandó hitelminősítés kiadását eredményező hitelminősítési tevékenységek olyan követelményeket teljesítenek, amelyek legalább annyira szigorúak, mint a 6–12. cikkben megállapított követelmények;
- c) a befogadó hitelminősítő intézet székhely szerinti tagállamának illetékes hatósága vagy az illetékes hatóságok 29. cikkben említett kollégiuma („a kollégium”) korlátozás nélkül értékelni és nyomon tudja követni azt, hogy a harmadik országban székhellyel rendelkező hitelminősítő intézet megfelel-e a b) pontban említett követelményeknek;

- d) a hitelminősítő intézet a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának kérésére rendelkezésre bocsátja az ahhoz szükséges valamennyi információt, hogy az illetékes hatóság folyamatosan felügyelhesse az e rendelet követelményeinek való megfelelést;
- e) objektív oka van annak, hogy a hitelminősítést egy harmadik országban készítsék el;
- f) a harmadik országban székhellyel rendelkező hitelminősítő intézet engedéllyel rendelkezik vagy nyilvántartásba vették, és felügyelet alatt áll az adott harmadik országban;
- g) a harmadik ország szabályozási rendszere megakadályozza, hogy az adott ország illetékes hatóságai és egyéb közjogi hatóságai befolyásolhassák a hitelminősítések tartalmát és módszereit; és
- h) megfelelő együttműködési szabályok léteznek a befogadó hitelminősítő intézet székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága és a harmadik országban székhellyel rendelkező hitelminősítő intézet megfelelő illetékes hatósága között. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága gondoskodik arról, hogy ezek az együttműködési szabályok legalább az alábbiakat meghatározzák:
  - i. az érintett illetékes hatóságok közötti információcsere mechanizmusa; és
  - ii. annak érdekében, hogy a befogadó hitelminősítő intézet székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága folyamatosan nyomon követhesse a befogadott hitelminősítés kiadását eredményező hitelminősítési tevékenységeket, a felügyeleti tevékenységek összehangolására vonatkozó eljárások.

(4) A (3) bekezdéssel összhangban befogadott hitelminősítést a Közösségben székhellyel rendelkező és az e rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vett hitelminősítő intézet által kiadott hitelminősítésnek kell tekinteni.

A Közösségben székhellyel rendelkező és az e rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vett hitelminősítő intézet az ilyen befogadást nem használhatja az e rendeletben szereplő követelmények megkerülésének szándékával.

(5) A harmadik országban kiadott hitelminősítést a (3) bekezdésnek megfelelően befogadó hitelminősítő intézetnek továbbra is teljes mértékben felelnie kell e hitelminősítésekért, valamint az említett bekezdésben megállapított feltételek teljesüléséért.

(6) Amennyiben a Bizottság az 5. cikk (6) bekezdése értelmében elismerte, hogy a harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere egyenértékű e rendelet követelményeivel, és az 5. cikk (7) bekezdésében említett együttműködési szabályok hatályban vannak, az adott harmadik országban kiadott hitelminősítéseket befogadó hitelminősítő intézetnek már nem kell ellenőriznie és adott esetben igazolnia, hogy az e cikk (3) bekezdésének g) pontjában megállapított feltétel teljesül.

⁽¹⁾ HL L 345., 2002.12.19., 1. o.

⁽²⁾ HL L 323., 2005.12.9., 1. o.

5. cikk

Egyenértékűség és egyenértékűségeen alapuló hitelesítés

(1) A harmadik országban székhellyel rendelkező hitelminősítő intézet által kiadott és harmadik országokban székhellyel rendelkező szervezetekre vagy kibocsátott pénzügyi eszközökre vonatkozó hitelminősítések a 4. cikk (3) bekezdése szerinti befogadás nélkül használhatók a Közösségben a 4. cikk (1) bekezdése értelmében, amennyiben:

- a) a hitelminősítő intézet engedéllyel rendelkezik vagy nyilvántartásba vették, és felügyelet alatt áll az adott harmadik országban;
- b) a Bizottság e cikk (6) bekezdésével összhangban egyenértékűségi határozatot fogadott el, amelyben elismeri, hogy a harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere egyenértékű e rendelet követelményeivel;
- c) hatályban vannak az e cikk (7) bekezdésében említett együttműködési szabályok;
- d) a hitelminősítő intézet hitelminősítési tevékenységeinek és az általa kiadott hitelminősítéseknek nincs rendszerszintű jelentőségük egy vagy több tagállam pénzügyi piacainak pénzügyi stabilitása vagy integritása szempontjából; és
- e) a hitelminősítő intézetet e cikk (2) bekezdése szerint hitelesítették.

(2) Az (1) bekezdésben említett hitelminősítő intézet hitelesítésért folyamodhat. A kérelmet a 15. cikk rendelkezéseivel összhangban az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottságához („CESR”) kell benyújtani. A hitelesítési kérelem kézhezvételétől számított öt munkanapon belül a CESR-nek el kell küldenie a kérelmet valamennyi tagállam illetékes hatóságai részére, felkérve őket, hogy a 29. cikk (3) bekezdésének b) pontjában foglalt feltételek szerint fontolják meg, hogy a vonatkozó kollégium tagjai legyenek. Azon illetékes hatóságoknak, amelyek úgy határoztak, hogy a kollégium tagjai lesznek, a CESR felkérésének kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül értesíteniük kell a CESR-t. A CESR-t e bekezdés szerint értesítő illetékes hatóságok a kollégium tagjai lesznek. A hitelesítési kérelem kézhezvételétől számított húsz munkanapon belül a CESR-nek össze kell állítania és honlapján közzé kell tennie azon illetékes hatóságok jegyzékét, amelyek a kollégium tagjai. A közzétételtől számított tíz munkanapon belül a kollégium tagjainak szervezőt kell választaniuk a 29. cikk (5) bekezdésében említett kritériumok szerint. A kollégium létrehozását követően a kollégium összetételét és működését a 29. cikk rendelkezései szabályozzák.

(3) A hitelesítési kérelem elbírálására a 16. cikkben foglalt eljárás irányadó. A hitelesítési határozatnak az e cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában foglalt kritériumokon kell alapulnia.

A hitelesítési határozatról a 18. cikkel összhangban kell értesítést küldeni és annak megfelelően kell közzétenni.

(4) A hitelminősítő intézet külön kérelmet nyújthat be a következők alóli mentesítés iránt:

- a) eseti alapon az I. melléklet A. szakaszában és a 7. cikk (4) bekezdésében megállapított egyes követelményeknek vagy valamennyi követelménynek való megfelelés alól, ha a hitelminősítő intézet igazolni tudja, hogy a követelmények az

üzleti tevékenysége jellegére, nagyságrendjére és összetettségére, valamint a hitelminősítések kiadásának jellegére és körére való tekintettel aránytalanok;

- b) a Közösségben való fizikai jelenlét követelménye alól, ha ez a követelmény túlzott terhekkel járna és aránytalan lenne az üzleti tevékenysége jellegére, nagyságrendjére és összetettségére, valamint a hitelminősítések kiadásának jellegére és körére való tekintettel.

A kérelem elbírálásakor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a kérelmező hitelminősítő intézet méretét, tekintettel üzleti tevékenységének jellegére, nagyságrendjére és összetettségére, valamint a hitelminősítések kiadásának jellegére és körére, továbbá a hitelminősítő intézet által kiadott hitelminősítések egy vagy több tagállam pénzügyi piacának pénzügyi stabilitására vagy integritására gyakorolt hatására. E megfontolások alapján az illetékes hatóság mentesítést adhat a hitelminősítő intézet részére.

(5) Az e cikk (4) bekezdése szerinti mentességekre vonatkozó határozatokra a 16. cikkben foglalt megfelelő rendelkezések és eljárások vonatkoznak, ugyanazon cikk (7) bekezdése második albekezdésének kivételével. Amennyiben a vonatkozó kollégium tagjai között tartósan nem jön létre megállapodás arról, hogy mentességet adjanak-e a hitelminősítő intézetnek, a szervezőnek teljes körű indokolással ellátott határozatot kell elfogadnia.

A hitelesítés, beleértve a mentesség megadását is, és a felügyelet tekintetében a szervezőnek kell ellátnia adott esetben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának feladatait.

(6) A Bizottság a 38. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással egyenértékűségi határozatot fogadhat el, amelyben megállapítja, hogy a harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere biztosítja, hogy az adott harmadik országban engedéllyel rendelkező vagy nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek olyan, jogilag kötelező érvényű követelményeket teljesítsenek, amelyek egyenértékűek az e rendeletből eredő követelményekkel, és amelyek az adott harmadik országban hatékony felügyelet és végrehajtás hatálya alá esnek.

A harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere akkor tekintethető egyenértékűnek e rendelettel, ha a keretrendszer legalább a következő feltételeket teljesíti:

- a) a hitelminősítő intézetek a harmadik országban engedélyezési és nyilvántartásbavételi eljárás, és folyamatosan hatékony felügyelet és végrehajtás alatt működnek;
- b) a hitelminősítő intézetekre jogilag kötelező érvényű szabályok vonatkoznak, amelyek egyenértékűek a 6–12. cikkben és I. mellékletben megállapított szabályokkal; és
- c) a szabályozási rendszer megakadályozza, hogy az adott ország felügyeleti hatóságai és egyéb közjogi hatóságai befolyásolhassák a hitelminősítések tartalmát és módszereit.

A Bizottság a pénzügyi piacokon bekövetkező fejlemények figyelembevételére céljából részletesebben meghatározza vagy módosítja a második albekezdés a)–c) pontjában megállapított feltételeket. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 38. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(7) A szervezőnek megállapodásokat kell kidolgoznia azon harmadik országok megfelelő illetékes hatóságaival való együttműködés céljából, amelyek jogi és felügyeleti keretrendszere a (6) bekezdés értelmében e rendelettel egyenértékűnek tekinthető. Ezek a szabályok meghatározzák legalább a következőket:

- a) az érintett illetékes hatóságok közötti információcsere mechanizmusa; és
- b) a felügyeleti tevékenységek összehangolására vonatkozó eljárások.

A CESR-nek össze kell hangolnia a tagállamok illetékes hatóságai és azon harmadik országok megfelelő illetékes hatóságai közötti együttműködési megállapodások kidolgozását, amelyek jogi és felügyeleti keretrendszerei a (6) bekezdés értelmében egyenértékűnek tekintendők e rendelettel.

(8) A 20., 24. és 25. cikk megfelelő rendelkezései értelemszerűen alkalmazandók a hitelesített hitelminősítő intézetekre és az általuk kiadott hitelminősítésekre.

II. CÍM

A HITELMINŐSÍTÉSEK KIADÁSA

6. cikk

Függetlenség és összeférhetlenségek elkerülése

(1) A hitelminősítő intézetnek valamennyi szükséges lépést meg kell tennie annak biztosítása érdekében, hogy a hitelminősítés kiadását ne befolyásolja olyan fennálló vagy lehetséges összeférhetlenség vagy üzleti kapcsolat, amelyben érintett a hitelminősítést kiadó hitelminősítő intézet, annak vezetői, hitelminősítő elemzői, alkalmazottai vagy bármely olyan természetes személy, akinek a szolgáltatásai a hitelminősítő intézet rendelkezésére állnak vagy ellenőrzése alatt vannak, vagy az ahhoz ellenőrzés révén közvetlenül vagy közvetett módon kapcsolódó személyek.

(2) Az (1) bekezdésnek való megfelelés biztosítása érdekében a hitelminősítő intézetnek teljesítenie kell az I. melléklet A. és B. szakaszában megállapított követelményeket.

(3) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a hitelminősítő intézet kérésére mentesítheti a hitelminősítő intézetet az I. melléklet A. szakaszának 2., 5. és 6. pontjában, valamint a 7. cikk (4) bekezdésében foglalt követelményeknek való megfelelés alól, amennyiben a hitelminősítő intézet igazolni tudja, hogy a követelmények az üzleti tevékenysége jellegét, nagyságrendjét és összetettségét, valamint a hitelminősítések kiadásának jellegét és körét figyelembe véve aránytalanok, továbbá:

- a) a hitelminősítő intézetnek kevesebb, mint 50 alkalmazottja van;
- b) a hitelminősítő intézet olyan intézkedéseket és eljárásokat vezetett be – különösen belső ellenőrzési mechanizmust, jelentéstételi szabályokat, valamint a hitelminősítő elemzők és a hitelminősítéseket jóváhagyó személyek függetlenségét biztosító intézkedéseket –, amelyek biztosítják az e rendelet céljainak való eredményes megfelelést; és

- c) a hitelminősítő intézet méretét nem úgy állapították meg, hogy a hitelminősítő intézet vagy a hitelminősítő intézetek csoportja elkerülhesse e rendelet követelményeinek betartását.

Hitelminősítő intézetek csoportja esetében az illetékes hatóságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy legalább egy, a csoporthoz tartozó hitelminősítő intézet ne élvezzen mentességet az I. melléklet A. szakaszának 2., 5. és 6. pontjában, valamint a 7. cikk (4) bekezdésében foglalt követelmények teljesítése alól.

7. cikk

Hitelminősítő elemzők, alkalmazottak és a hitelminősítések kiadásában részt vevő egyéb személyek

(1) A hitelminősítő intézetnek gondoskodnia kell arról, hogy a hitelminősítő elemzők, a hitelminősítő intézet alkalmazottai, valamint minden olyan természetes személy, akinek a szolgáltatásai a hitelminősítő intézet rendelkezésére állnak vagy ellenőrzése alatt vannak, és akik közvetlenül részt vesznek a hitelminősítési tevékenységekben, megfelelő tudással és tapasztalattal rendelkezzenek a kijelölt feladatok elvégzéséhez.

(2) A hitelminősítő intézet biztosítja, hogy az (1) bekezdésben említett személyek a minősített szervezettel, az azzal kapcsolatban álló harmadik féllel vagy az ahhoz ellenőrzés révén közvetlenül vagy közvetett módon kapcsolódó személlyel ne kezdeményezhessenek tárgyalásokat a díjakról vagy térítésekről, illetve ne vehessenek részt azokban.

(3) A hitelminősítő intézet biztosítja, hogy az (1) bekezdésben említett személyek megfeleljenek az I. melléklet C. szakaszában megállapított követelményeknek.

(4) A hitelminősítő intézetnek az I. melléklet C. szakaszában meghatározott hitelminősítő elemzők és a hitelminősítéseket jóváhagyó személyekre vonatkozóan létrehoz egy megfelelő, fokozatos rotációs mechanizmust. A rotációs mechanizmust szakaszokban, és az egyéneken, nem pedig egy teljes csapaton alapulva kell megvalósítani.

(5) A hitelminősítő elemzők és a hitelminősítéseket jóváhagyó személyek díjazása és teljesítményértékelése nem függhet a hitelminősítő intézetnek a minősített szervezetektől vagy az azokkal kapcsolatban álló harmadik felektől származó bevétele összegétől.

8. cikk

Módszerek, modellek és fő minősítési feltevések

(1) A hitelminősítő intézetnek közzé kell tennie az I. melléklet E. szakasza I. részének 5. pontjában meghatározott, a hitelminősítési tevékenységeiben általa alkalmazott módszereket, modelleket és fő minősítési feltevéseket.

(2) A hitelminősítő intézet megfelelő intézkedéseket fogad el, hajt végre és érvényesít annak biztosítására, hogy az általa kiadott hitelminősítések a minősítési módszerei szempontjából lényeges, rendelkezésére álló valamennyi információ mélyreható elemzésén alapuljanak. A hitelminősítő intézet minden ahhoz szükséges

intézkedést megtesz, hogy a hitelminősítés kibocsátásához általa felhasznált információk megfelelő minőségűek legyenek, és megbízható forrásokból származzanak.

(3) A hitelminősítő intézeteknek szigorú, szisztematikus, folyamatos és – az utóteszteléseket is beleértve – a korábbi tapasztalatokra épülő minősítési módszereket kell alkalmazniuk.

(4) Ha a hitelminősítő intézet egy másik hitelminősítő intézet által készített, meglévő hitelminősítést használ fel az alapul szolgáló eszközökre vagy a strukturált pénzügyi eszközökre vonatkozóan, nem utasíthatja vissza egy szervezet vagy pénzügyi eszköz hitelminősítésének kiadását azzal az indokkal, hogy a szervezet vagy a pénzügyi eszköz egy részét egy másik hitelminősítő intézet már korábban minősítette.

A hitelminősítő intézet minden olyan esetet nyilvántart, ahol a hitelminősítési folyamat során egy másik hitelminősítő intézet által az alapul szolgáló eszközökre vagy a strukturált pénzügyi eszközökre vonatkozóan készített meglévő hitelminősítésetől eltér, továbbá indokolja az eltérő értékelést.

(5) A hitelminősítő intézet nyomon követi a hitelminősítéseket és folyamatosan, legalább évente felülvizsgálja hitelminősítéseit és módszereit, különösen abban az esetben, ha olyan lényeges változások történnek, amelyek hatással lehetnek a hitelminősítésre. A hitelminősítő intézet a makrogazdasági vagy a pénzügyi piaci feltételekben bekövetkező változások hitelminősítésekre gyakorolt hatásának nyomon követése céljából belső szabályokat állapít meg.

(6) A hitelminősítési tevékenységek során alkalmazott módszerek, modellek vagy fő minősítési feltevések megváltozása esetén a hitelminősítő intézet:

- a) az érintett hitelminősítések terjesztésére alkalmazott kommunikációs eszköz használatával haladéktalanul közzéteszi a változás által feltehetően érintett hitelminősítések körét;
- b) amilyen gyorsan csak lehetséges, de legfeljebb a változás bekövetkeztét követő hat hónapon belül felülvizsgálja az érintett hitelminősítéseket, és ezalatt megfigyelés alá helyezi a szóban forgó minősítéseket; és
- c) újraminősíti a kérdéses módszereken, modelleken vagy fő minősítési feltevéseken alapuló hitelminősítéseket, amennyiben a felülvizsgálatot követően a változások átfogó, együttes hatása érinti a szóban forgó hitelminősítéseket.

9. cikk

Kiszervezés

Fontos működési funkciók kiszervezésére nem kerülhet sor oly módon, hogy az lényegesen csorbítsa a hitelminősítő intézet belső ellenőrzésének minőségét, valamint az illetékes hatóságok lehetőségét arra, hogy felügyeljék, hogy a hitelminősítő intézet eleget tesz-e a rendelet szerinti kötelezettségeinek.

10. cikk

Közzététel és a hitelminősítések formája

(1) A hitelminősítő intézet válogatás nélkül és időben közzétesz minden hitelminősítést, valamint a hitelminősítések megszüntetésére vonatkozó minden döntést. A hitelminősítés megszüntetésére vonatkozó döntés esetén a közzétett információknak teljeskörűen tartalmaznia kell a döntés indokait.

Az első albekezdést az előfizetés útján terjesztett hitelminősítésekre is alkalmazni kell.

(2) A hitelminősítő intézetek gondoskodnak arról, hogy a hitelminősítéseket az I. melléklet D. szakaszában meghatározott követelményeknek megfelelően adják ki és kezeljék.

(3) A strukturált pénzügyi eszközök hitelminősítéseinek kiadásakor a hitelminősítő intézet biztosítja, hogy a strukturált pénzügyi eszközökhöz rendelt minősítési kategóriák világosan elkülönüljenek egy olyan járulékos szimbólum használatával, amely megkülönbözteti őket az egyéb szervezetek, pénzügyi eszközök vagy pénzügyi kötelezettségek esetében használatos minősítési kategóriáktól.

(4) A hitelminősítő intézet közzéteszi a nem kezdeményezett hitelminősítésekkel kapcsolatos politikáit és eljárásait.

(5) Nem kezdeményezett hitelminősítés kiadásakor a hitelminősítő intézet a hitelminősítésben jól észrevehető módon megadja, hogy a minősített szervezet vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik fél részt vett-e a hitelminősítési folyamatban, és hogy a hitelminősítő intézet hozzáfért-e a minősített szervezet vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik fél elszámolásaihoz és egyéb lényeges belső dokumentumaihoz.

A nem kezdeményezett hitelminősítéseket ekként kell megjelölni.

(6) A hitelminősítő intézetnek gondoskodnia kell arról, hogy ne használja egyetlen illetékes hatóság nevét sem olyan módon, amely arra utalna vagy arra engedne következtetni, hogy a szóban forgó hatóság befogadta vagy jóváhagyta a hitelminősítéseket vagy a hitelminősítő intézet valamely hitelminősítési tevékenységét.

11. cikk

Általános és időszakos közzétételek

(1) A hitelminősítő intézet teljeskörűen és nyilvánosság számára hozzáférhető módon közzéteszi és haladéktalanul aktualizálja az I. melléklet E. szakaszának I. részében meghatározott üggyekkel kapcsolatos információkat.

(2) A hitelminősítő intézetek a CESR által létrehozott központi adatbázisban elérhetővé teszik a korábbi teljesítményi adataikkal – többek között a minősítési átmenet gyakoriságával –, valamint a múltban kiadott hitelminősítésekkel és az azokra vonatkozó változásokkal kapcsolatos információkat. A hitelminősítő intézetek az információkat a CESR által előírt szabványos formátumban nyújtják az említett adatbázis számára. A CESR az említett

információt hozzáférhetővé teszi a nyilvánosság számára, és évente összefoglaló tájékoztatást tesz közzé a fontosabb észlelt fejleményekről.

(3) A hitelminősítő intézet a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai és a CESR számára évente rendelkezésre bocsátja az I. melléklet E. szakasza II. részének 2. pontjában meghatározott kérdésekkel kapcsolatos információkat. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a vonatkozó kollégium tagjaival közölnie kell ezeket az információkat.

12. cikk

Átláthatósági jelentés

A hitelminősítő intézet évente közzéteszi az átláthatósági jelentést, amely magában foglalja az I. melléklet E. szakaszának III. részében meghatározott kérdésekre vonatkozó információkat. A hitelminősítő intézet az átláthatósági jelentést legkésőbb három hónappal a pénzügyi év végét követően teszi közzé, és biztosítja, hogy az az intézet weboldalán legalább öt évig hozzáférhető maradjon.

13. cikk

A nyilvános közzététel díjai

A hitelminősítő intézet a 8–12. cikknek megfelelően nyújtott információkért díjat nem számíthat fel.

III. CÍM

A HITELMINŐSÍTÉSI TEVÉKENYSÉGEK FELÜGYELETE

I. FEJEZET

Nyilvántartásbavételi eljárás

14. cikk

Nyilvántartásbavételi követelmények

(1) A 2. cikk (1) bekezdése céljából a hitelminősítő intézetnek kérelmeznie kell nyilvántartásba vételét, feltéve, hogy az intézet a Közösségben székhellyel rendelkező jogi személy.

(2) A nyilvántartásba vétel azt követően, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a 16. cikk (7) bekezdésében vagy a 17. cikk (7) bekezdésében említett nyilvántartásba vételről szóló határozata a vonatkozó nemzeti jogszabályok alapján hatályba lépett, a Közösség egész területén hatályos.

(3) A nyilvántartásba vett hitelminősítő intézet mindenkor meg kell, hogy feleljen az első nyilvántartásba vétel feltételeinek.

A hitelminősítő intézeteknek indokolatlan késedelem nélkül értesíteniük kell a CESR-t, a székhelyük szerinti tagállam illetékes hatóságát és a szervezőt az első nyilvántartásba vétel feltételeiben bekövetkezett minden lényeges változásról, beleértve a fióktelep megnyitását vagy bezárását a Közösségen belül.

(4) A 16. és 17. cikk sérelme nélkül a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága nyilvántartásba veszi a hitelminősítő intézetet, amennyiben a kérelem vizsgálatából arra következtet, hogy – a 4. és 6. cikk figyelembevételével – a hitelminősítő intézet teljesíti a hitelminősítések kiadásának e rendeletben meghatározott feltételeit.

(5) Az illetékes hatóságok a nyilvántartásba vétel feltételeként az e rendeletben nem szereplő további követelményeket nem írhatnak elő.

15. cikk

Nyilvántartásba vétel iránti kérelem

(1) A hitelminősítő intézet a nyilvántartásba vétel iránti kérelmet a CESR-hez nyújtja be. A kérelemnek tartalmaznia kell a II. mellékletben meghatározott kérdésekkel kapcsolatos információkat.

(2) Ha a nyilvántartásba vétel iránti kérelmet hitelminősítő intézetek csoportja nyújtja be, a csoport tagjai megbízzák a csoport egyik tagját, hogy a csoport nevében a CESR-hez az összes kérelmet nyújtja be. A megbízott hitelminősítő intézet minden egyes csoporttagra vonatkozóan rendelkezésre bocsátja a II. mellékletben meghatározott kérdésekkel kapcsolatos információkat.

(3) A hitelminősítő intézeteknek kérelmeiket a székhelyük szerinti tagállam jogszabályaiban előírt nyelven, valamint a nemzetközi pénzügyvilágban megszokott valamely nyelven kell benyújtaniuk.

A CESR által a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága számára továbbított nyilvántartásba vétel iránti kérelmeket a hitelminősítő intézetek által benyújtott kérelemnek kell tekinteni.

(4) A kérelem kézhezvételét követő öt munkanapon belül a CESR továbbítja a kérelem másolatait valamennyi tagállam illetékes hatóságához.

A kérelem kézhezvételét követő tíz munkanapon belül a CESR útmutatást ad a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a kérelem hiánytalanságáról.

(5) A kérelem kézhezvételét követő 25 munkanapon belül a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága és a vonatkozó kollégium tagjai ellenőrzik, hogy a kérelem hiánytalan-e, figyelembe véve a CESR-tól kapott, a (4) bekezdésben említett útmutatást. Ha a kérelem hiányos, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának határidőt kell szabnia, amelynek leteltét megelőzően a hitelminősítő intézetnek pótlólagos információkat kell nyújtania e hatóság és a CESR részére, továbbá a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának ennek megfelelően értesítenie kell a kollégium tagjait és a CESR-t.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának azt követően, hogy megállapította a kérelem hiánytalanságát, ennek megfelelően értesítenie kell a hitelminősítő intézetet, a kollégium tagjait és a CESR-t.

(6) Az (5) bekezdésben említett pótlólagos információk beérkezését követő öt munkanapon belül a CESR továbbítja a pótlólagos információkat az összes többi tagállam illetékes hatóságai részére.

16. cikk

A hitelminősítő intézet nyilvántartásba vétel iránti kérelmének az illetékes hatóságok általi vizsgálata

(1) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága és a vonatkozó kollégium tagjai között szereplő illetékes hatóságok a 15. cikk (5) bekezdése második albekezdésében említett értesítést követő 60 munkanapon belül:

- a) közösen elbírálják a nyilvántartásba vétel iránti kérelmet; és
- b) hatáskörükön belül minden ésszerű lépést megtesznek annak érdekében, hogy megállapodás szülessen arról, hogy az e rendeletben megállapított feltételeknek való megfelelés alapján a hitelminősítő intézetet nyilvántartásba veszik-e vagy nyilvántartásba vételét elutasítják.

(2) A szervező 30 munkanappal meghosszabbíthatja az elbírálási időszakot, különösen amennyiben a hitelminősítő intézet:

- a) tervezi a 4. cikk (3) bekezdésében említett hitelminősítés-befogadást;
- b) kiszervezés alkalmazását tervezi; vagy
- c) a 6. cikk (3) bekezdésével összhangban a megfelelés tekintetében mentességet kérvényez.

(3) A szervezőnek koordinálnia kell a hitelminősítő intézet által benyújtott kérelem elbírálását, és biztosítania kell azt, hogy a kérelem elbírálásához szükséges valamennyi információt megosszák a vonatkozó kollégium tagjai között.

(4) Az (1) bekezdés b) pontjában említett megállapodás megszületését követően a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának teljeskörűen indokolt határozattervezetet kell készítenie, és azt be kell nyújtania a szervezőnek.

A vonatkozó kollégium tagjai közötti megállapodás hiányában a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának – a kollégium azon tagjainak írásos véleménye alapján, amelyek úgy vélik, hogy a nyilvántartásba vételt el kell utasítani – el kell készítenie a nyilvántartásba vétel elutasításáról szóló, teljeskörűen indokolt határozattervezetet, és azt be kell nyújtania a szervezőnek. A kollégium azon tagjainak, amelyek a nyilvántartásba vételt támogatják, az erre vonatkozó véleményükről és annak alapjáról részletes indoklást kell készíteniük, és azt be kell nyújtaniuk a szervezőnek.

(5) A 15. cikk (5) bekezdésének második albekezdése szerinti értesítést követő 60 munkanapon belül, de a (2) bekezdés alkalmazása esetén is legkésőbb 90 munkanapon belül, a szervező közli a CESR-rel a nyilvántartásba vételről vagy elutasításról szóló teljes indoklással ellátott határozattervezetet és a (4) bekezdés második albekezdésében említett részletes magyarázatokat.

(6) A CESR az (5) bekezdésben említett közlés kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül tanácsadást nyújt a vonatkozó kollégium tagjai részére arról, hogy a hitelminősítő intézet megfelel-e a nyilvántartásbavételi követelményeknek. A CESR tanácsának kézhezvételét követően a kollégium tagjai újraprovizsgálják a határozattervezetet.

(7) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a CESR tanácsának kézhezvételét követő 15 napon belül a nyilvántartásba vételről vagy elutasításról szóló teljes indoklással ellátott határozatot hoz. Ha a székhely szerinti tagállam illetékes

hatósága eltér a CESR tanácsában megfogalmazottaktól, e döntését teljesen meg kell indokolnia. Ha a CESR nem nyújtott tanácsadást, a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága az (5) bekezdés értelmében a határozattervezet CESR-nek való közlésétől számított 30 munkanapon belül meghozza határozatát.

A vonatkozó kollégium tagjai közötti megállapodás tartós hiánya esetén a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának az elutasításról teljes körű indoklással ellátott határozatot kell hoznia, amely megjelöli az eltérő véleménnyel rendelkező illetékes hatóságokat és tartalmazza véleményük leírását.

17. cikk

A hitelminősítő intézetek csoportja által benyújtott nyilvántartásba vétel iránti kérelem illetékes hatóságok általi elbírálása

(1) A szervező és a vonatkozó kollégium tagjai között szereplő illetékes hatóságok a 15. cikk (5) bekezdése második albekezdésében említett értesítést követő 60 munkanapon belül:

- a) közösen elbírálják a nyilvántartásba vétel iránti kérelmeket; és
- b) hatáskörükön belül minden ésszerű lépést megtesznek annak érdekében, hogy megállapodás szülessen arról, hogy az e rendeletben megállapított feltételeknek való megfelelés alapján a hitelminősítő intézetek csoportjának tagjait nyilvántartásba veszik, vagy nyilvántartásba vételüket elutasítják.

(2) A szervező 30 munkanappal meghosszabbíthatja az elbírálási időszakot, különösen amennyiben a hitelminősítő intézetek csoportjának valamelyik tagja:

- a) tervezi a 4. cikk (3) bekezdésében említett hitelminősítés-befogadást;
- b) kiszervezés alkalmazását tervezi; vagy
- c) a 6. cikk (3) bekezdésével összhangban a megfelelés tekintetében mentességet kérvényez.

(3) A szervező koordinálja a hitelminősítő intézetek csoportja által benyújtott kérelem elbírálását és biztosítja, hogy a vonatkozó kollégium tagjai a kérelem elbírálásához szükséges minden információt megosszanak egymás között.

(4) Az (1) bekezdés b) pontjában említett megállapodás megszületését követően a székhely szerinti tagállamok illetékes hatóságainak teljeskörűen indokolt, egyéni határozattervezetet kell készíteniük a csoport minden egyes tagja tekintetében, és azokat be kell nyújtaniuk a szervezőnek.

A vonatkozó kollégium tagjai közötti megállapodás hiányában a székhely szerinti tagállamok illetékes hatóságainak – a kollégium azon tagjainak írásos véleménye alapján, amelyek úgy vélik, hogy a nyilvántartásba vételt el kell utasítani – el kell készíteniük az elutasításról szóló, teljeskörűen indokolt határozattervezeteket, és azokat be kell nyújtaniuk a szervezőnek. A kollégium azon tagjainak, amelyek a nyilvántartásba vételt támogatják, az erre vonatkozó véleményükről és annak alapjáról részletes indoklást kell készíteniük, és azt be kell nyújtaniuk a szervezőnek.

(5) A 15. cikk (5) bekezdésének második albekezdése szerinti értesítést követő 60 munkanapon belül, de a (2) bekezdés

alkalmazása esetén is 90 munkanapon belül, a szervező közli a CESR-rel a nyilvántartásba vételről vagy elutasításról szóló részletes indokolással ellátott egyes határozattervezeteket és a (4) bekezdés második albekezdésében említett részletes magyarázatokat.

(6) A CESR az (5) bekezdésben említett közlés kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül tanácsadást nyújt a vonatkozó kollégium tagjai részére arról, hogy a csoport hitelminősítő intézetei megfelelnek-e a nyilvántartásbavételi követelményeknek. A CESR tanácsának kézhezvételét követően a kollégium tagjai újraszorgalmazzák a határozattervezeteket.

(7) A székhely szerinti tagállamok illetékes hatóságai a CESR tanácsának kézhezvételét követő 15 munkanapon belül a nyilvántartásba vételről vagy elutasításról szóló teljes körű indoklással ellátott határozatot hoz. Ha a székhely szerinti tagállamok illetékes hatóságai eltérnek a CESR tanácsában megfogalmazottaktól, e döntésüket teljeskörűen meg kell indokolniuk. Ha a CESR nem nyújtott tanácsadást, a székhely szerinti tagállamok illetékes hatóságai az (5) bekezdés értelmében a határozattervezet CESR-nek való közlésétől számított 30 munkanapon belül meghozzák határozatukat.

A vonatkozó kollégium tagjai között a csoporthoz tartozó bármely hitelminősítő intézet nyilvántartásba vételével kapcsolatos megállapodás tartós hiánya esetén az ilyen hitelminősítő intézet székhely szerinti tagállama illetékes hatóságának az elutasításról teljes körű indoklással ellátott határozatot kell hoznia, amely megjelöli az eltérő véleménnyel rendelkező illetékes hatóságokat és tartalmazza véleményük leírását.

18. cikk

Értesítés a hitelminősítő intézet nyilvántartásba vételéről, a nyilvántartásba vétel elutasításáról vagy a nyilvántartásból való törlésről szóló határozatról

(1) A 16. vagy 17. cikk szerinti határozat elfogadását követő öt munkanapon belül a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának tájékoztatnia kell az érintett hitelminősítő intézetet arról, hogy nyilvántartásba vették-e vagy sem. Ha a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága elutasítja a hitelminősítő intézet nyilvántartásba vételét, az érintett hitelminősítő intézet számára a határozatban az elutasítást teljeskörűen meg kell indokolnia.

(2) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága értesíti a Bizottságot, a CESR-t és a többi illetékes hatóságot a 16., 17. vagy a 20. cikk szerinti határozatokról.

(3) A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* és honlapján közzéteszi az e rendelettel összhangban nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek listáját. E listát a (2) bekezdésben említett értesítést követő 30 napon belül kell frissíteni.

19. cikk

Nyilvántartásbavételi és felügyeleti díjak

A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága nyilvántartásbavételi és/vagy felügyeleti díjakat számíthat fel a hitelminősítő intézetre. A nyilvántartásbavételi és/vagy a felügyeleti díjaknak arányban kell állnia a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságánál felmerült költségekkel.

20. cikk

A nyilvántartásból való törlés

(1) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a hitelminősítő intézetet törli a nyilvántartásból, ha a hitelminősítő intézet:

- a) kifejezetten lemond a nyilvántartásról vagy az elmúlt hat hónap során nem adott ki hitelminősítést;
- b) a nyilvántartásba vételt hamis nyilatkozatok adásával vagy egyéb szabálytalan módon szerezte meg;
- c) már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek mellett nyilvántartásba vételére sor került; vagy
- d) súlyosan vagy több ízben megsértette e rendeletnek a hitelminősítő intézetek működési feltételeire irányadó rendelkezéseit.

(2) Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága úgy véli, hogy az (1) bekezdésben szereplő feltételek valamelyike teljesült, értesítenie kell a szervezőt, és szorosan együtt kell működnie a vonatkozó kollégium tagjaival az arról szóló határozat meghozatala érdekében, hogy a hitelminősítő intézetet törölje-e vagy sem a nyilvántartásból.

A kollégium tagjainak közös értékelést kell végezniük, és hatáskörükön belül minden ésszerű lépést meg kell tenniük annak érdekében, hogy megállapodás szülessen arra vonatkozóan, hogy szükség van-e a hitelminősítő intézet nyilvántartásból való törlésére.

Megállapodás hiányában a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága – a kollégium bármely tagjának kérésére vagy saját kezdeményezésre – tanácsadást kér a CESR-től. A CESR tanácsát a kérés kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül adja meg.

Az egyes székhely szerinti tagállamok illetékes hatóságának a kollégiumon belül megszületett megállapodás alapján a nyilvántartásból való törlésről egyedi határozatot kell elfogadnia.

Amennyiben a szervezőnek a kérdésről való – az első albekezdésben említetteknek megfelelő – tájékoztatását követő 30 munkanapon belül nem születik megállapodás a kollégium tagjai között, a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a nyilvántartásból való törlésről egyedi határozatot fogadhat el. Amennyiben a határozat bármilyen módon eltér a kollégium más tagjai által kifejtett véleményektől vagy adott esetben a CESR által adott tanácstól, azt teljeskörűen meg kell indokolni.

(3) Amennyiben az érintett hitelminősítő intézet által kiadott hitelminősítések felhasználása szerinti tagállam illetékes hatósága úgy véli, hogy az (1) bekezdésben foglalt feltételek valamelyike teljesült, felkérheti a kollégiumot, hogy vizsgálja meg, teljesültek-e a nyilvántartásból való törlésre vonatkozó feltételek. Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága úgy határoz, hogy az érintett hitelminősítő intézetet nem törli a nyilvántartásból, e határozatát teljeskörűen meg kell indokolnia.

(4) A nyilvántartásból való törlésről szóló határozat – a hitelminősítések használata tekintetében a 24. cikk (2) bekezdésében megállapított átmeneti időszak függvényében – az egész Közösségben azonnal hatályosul.

II. FEJEZET

A CESR és az illetékes hatóságok

21. cikk

Az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottsága (CESR)

(1) A CESR az ebben a rendeletben meghatározott esetekben tanácsot ad az illetékes hatóságoknak. Az illetékes hatóságok a tanácsot mérlegelik, mielőtt e rendelet értelmében bármilyen végleges határozatot hoznának.

(2) 2010. június 7-ig a CESR iránymutatást ad ki a következőkre vonatkozóan:

- a) a nyilvántartásbavételi folyamat, valamint az illetékes hatóságok egymás közötti és a CESR-rel folytatott koordinációjára vonatkozó intézkedések, beleértve a II. mellékletben található információkat és a CESR-nek benyújtott kérelmekre vonatkozó nyelvhasználati szabályokat is;
- b) a kollégiumok operatív működése, beleértve a kollégiumi tag-ság megállapításának módjait, a szervező kiválasztására vonatkozó, a 29. cikk (5) bekezdésének a)–d) pontjában említett kritériumok alkalmazását és a kollégiumok működésére vonatkozó írásbeli szabályokat, valamint a kollégiumok közötti koordinációra vonatkozó rendelkezéseket is;
- c) a 4. cikk (3) bekezdése szerinti befogadási rendszernek az illetékes hatóságok általi alkalmazása; és
- d) a hitelminősítő intézetek által a 11. cikk (2) bekezdésével és az I. melléklet E. szakasza II. részének 1. pontjával összhangban közzéteendő információk bemutatására – például a felépítésre, a formátumra, a módszerre és a jelentés tárgyát képező időszakra – vonatkozó közös követelmények.

(3) 2010. szeptember 7-ig a CESR iránymutatást ad ki a következőkre vonatkozóan:

- a) az illetékes hatóságok által az e rendeletnek megfelelően végzendő végrehajtási gyakorlatok és tevékenységek;
- b) közös előírások annak értékelésére, hogy milyen mértékben felelnek meg a hitelminősítési módszerek a 8. cikk (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek;
- c) a 24. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett intézkedéstípusok annak biztosítására, hogy a hitelminősítő intézetek továbbra is megfeleljenek a jogszabályi előírásoknak; és
- d) a hitelminősítő intézet által a hitelesítés iránti kérelemhez, valamint a pénzügyi piacok stabilitása vagy integritása szempontjából annak – az 5. cikkben említett – rendszerszempontú jelentősége felméréséhez biztosítandó információk.

(4) A CESR évente, első alkalommal 2010. december 7-ig jelentést tesz közzé e rendelet alkalmazásáról. E jelentés tartalmazza annak értékelését, hogy az e rendelet alapján nyilvántartott hitelminősítő intézetek hogyan hajtják végre az I. melléklet rendelkezéseit.

(5) A CESR együttműködik a 2009/78/EK bizottsági határozattal ⁽¹⁾ létrehozott európai bankfelügyelők bizottságával és a 2009/79/EK bizottsági határozattal ⁽²⁾ létrehozott, a biztosítás és a foglalkoztatási nyugdíjak európai felügyeleti bizottságával, és a (2) és (3) bekezdésében említett iránymutatás kiadása előtt konzultációt folytat e bizottságokkal.

22. cikk

Illetékes hatóságok

(1) 2010. június 7-ig minden tagállam kijelöli az e rendelet alkalmazásában illetékes hatóságát.

(2) Az illetékes hatóságok kapacitás és szakértelem tekintetében elegendő alkalmazottal kell, hogy rendelkezzenek ahhoz, hogy e rendeletet alkalmazni tudják.

23. cikk

Az illetékes hatóságok hatáskörei

(1) Az e rendelet szerinti feladataik teljesítése során sem az illetékes hatóságok, sem a tagállamok más közjogi hatóságai nem vizsgálhatják a hitelminősítések tartalmát vagy módszereit.

(2) E rendelet szerinti feladataik teljesítése érdekében az illetékes hatóságok a nemzeti joggal összhangban rendelkeznek minden olyan felügyeleti és vizsgálati hatáskörrel, amely feladatuk végrehajtásához szükséges. Hatáskörüket a következőképp gyakorolják:

- a) közvetlenül;
- b) más hatóságokkal együttműködésben; vagy
- c) az illetékes igazságügyi szervek megkeresésével.

(3) E rendelet szerinti feladataik teljesítése érdekében az illetékes hatóságok felügyeleti jogkörükben – a nemzeti joggal összhangban – a következő hatáskörökkel rendelkeznek:

- a) hozzáférhetnek minden dokumentumhoz azok formájától függetlenül, és azokról másolatot kaphatnak vagy készíthetnek;
- b) bármely személytől információt kérhetnek, és ha szükséges, információszerzés céljából beidézhetnek és kihallgathatnak személyeket;
- c) előre bejelentett vagy bejelentés nélküli helyszíni ellenőrzéseket végezhetnek; és
- d) kérhetik a telefon- és adatforgalom nyilvántartásait.

Az illetékes hatóságok csak a hitelminősítő intézetekkel, a hitelminősítési tevékenységekben részt vevő személyekkel, a minősített szervezetekkel és az azokkal kapcsolatban álló harmadik felekkel, valamint olyan harmadik felekkel szemben, amelyek részére a hitelminősítő intézetek kiszerveztek bizonyos feladatokat vagy tevékenységeket, továbbá más, a hitelminősítő intézetekkel vagy a hitelminősítési tevékenységekkel egyéb módon kapcsolatban álló vagy ezekhez kapcsolódó személyekkel szemben gyakorolhatják az első albekezdésben említett hatásköreiket.

⁽¹⁾ HL L 25., 2009.1.29., 23. o.

⁽²⁾ HL L 25., 2009.1.29., 28. o.

24. cikk

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak felügyeleti intézkedései

(1) Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága megállapította, hogy egy nyilvántartásba vett hitelminősítő intézet megszegi az e rendeletből eredő kötelezettségeit, a következő intézkedéseket hozhatja:

- a) a 20. cikknek megfelelően a hitelminősítő intézet nyilvántartásból való törlését rendelheti el;
- b) a hitelminősítő intézetet átmeneti időszakra eltilthatja hitelminősítések kiadásától az egész Közösségre kiterjedő hatállyal;
- c) elrendelheti a hitelminősítő intézet által kiadott hitelminősítések szabályozási célú használatának felfüggesztését az egész Közösségre kiterjedő hatállyal;
- d) megfelelő intézkedéseket hozhat annak biztosítására, hogy a hitelminősítő intézetek továbbra is teljesítsék a jogi követelményeket;
- e) nyilvános közleményt adhat ki;
- f) az ügyet büntetőeljárás megindítása céljából az illetékes nemzeti hatóságai elé utalhatja.

(2) A hitelminősítések az (1) bekezdés a) és c) pontjában említett intézkedések elfogadásától számítva szabályozási céllal legfeljebb az alábbi időtartamig továbbra is használhatók:

- a) tíz munkanap, ha ugyanezen pénzügyi eszköz vagy szervezet rendelkezik olyan hitelminősítéssel, amelyet az e rendelet szerint nyilvántartásba vett más hitelminősítő intézet adott ki; vagy
- b) három hónap, ha ugyanezen pénzügyi eszköz vagy szervezet nem rendelkezik olyan hitelminősítéssel, amelyet az e rendelet szerint nyilvántartásba vett más hitelminősítő intézet bocsátott ki.

Az illetékes hatóság a piaci zavar lehetőségével vagy a pénzügyi instabilitással összefüggő kivételes körülmények között három hónappal meghosszabbíthatja az első albekezdés b) pontjában említett időtartamot.

(3) Az (1) bekezdésben említett intézkedések meghozatala előtt a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának értesítenie kell a szervezőt, és konzultálnia kell a vonatkozó kollégium tagjaival. A kollégium tagjainak a lehetőségükhöz mérten minden ésszerű lépést meg kell tenniük annak érdekében, hogy megállapodásra jussanak arról, hogy meg kell-e hozni az (1) bekezdésben említett intézkedések valamelyikét.

Amennyiben nincs egyetértés a kollégium tagjai között, a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága – a kollégium valamely tagjának kérésére vagy saját kezdeményezésre – tanácsadást kér a CESR-től. A CESR tanácsát a kérés kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül adja meg.

Amennyiben a szervezőnek az ügyről való első albekezdés szerinti értesítését követő 15 munkanapon belül nem születik megállapodás a kollégium tagjai között arról, hogy meghozzák-e az (1) bekezdésben említett valamelyik intézkedést, a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága elfogadhatja határozatát. Amennyiben a határozat bármilyen módon eltér a kollégium más tagjai által kifejtett véleményektől vagy adott esetben a CESR által adott tanácstól, azt teljeskörűen meg kell indokolni. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a határozatáról indokolatlan késedelem nélkül értesítenie kell a szervezőt és a CESR-t.

E bekezdést a 20. cikk sérelme nélkül kell alkalmazni.

25. cikk

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságától eltérő illetékes hatóságok felügyeleti intézkedései

(1) Ha egy tagállam illetékes hatósága megállapította, hogy egy nyilvántartásba vett hitelminősítő intézet, amelynek minősítéseit a tagállam területén használják, megszegi az ebből a rendeletből eredő kötelezettségeit, a következő intézkedéseket hozhatja:

- a) meghozhatja a 24. cikk (1) bekezdésének e) és f) pontjában említett felügyeleti intézkedéseket;
- b) saját joghatóságán belül meghozhatja a 24. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett intézkedéseket, és ennek során megfelelően figyelembe kell vennie a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által már meghozott vagy általa tervezett intézkedéseket;
- c) a 24. cikk (2) bekezdése szerint átmeneti időszak függvényében elrendelheti a hitelminősítő intézet által kiadott hitelminősítések szabályozási célú használatának felfüggesztését a 4. cikk (1) bekezdésében említett azon intézetek esetében, amelyeknek a létesítő okirat szerinti székhelye a joghatósága területén található;
- d) kérheti a vonatkozó kollégiumot, hogy vizsgálja meg, szükség van-e a 24. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézkedésekre.

(2) Az illetékes hatóságnak az (1) bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett intézkedések meghozatalát megelőzően értesítenie kell a szervezőt, és konzultálnia kell a vonatkozó kollégium tagjaival. A kollégium tagjainak lehetőségükhöz mérten minden ésszerű lépést meg kell tenniük annak érdekében, hogy megállapodásra jussanak arról, hogy meg kell-e hozni az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett intézkedések bármelyikét. Nézeteltérés esetén a szervező a kollégium bármely tagjának kérésére vagy saját kezdeményezésre tanácsadást kér a CESR-től. A CESR tanácsát a kérés kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül adja meg.

(3) Amennyiben a szervezőnek – a (2) bekezdésben említetteknek megfelelően – az ügyről való értesítését követő 15 munkanapon belül nem születik megállapodás a vonatkozó kollégium tagjai között, az érintett tagállam illetékes hatósága elfogadhatja határozatát. Amennyiben a határozat bármilyen módon eltér a kollégium más tagjai által kifejtett véleményektől vagy adott esetben a CESR által adott tanácstól, azt teljeskörűen meg kell indokolni. Az érintett tagállam illetékes hatóságának a határozatáról indokolatlan késedelem nélkül értesítenie kell a szervezőt és a CESR-t.

(4) E cikket a 20. cikk sérelme nélkül kell alkalmazni.

III. FEJEZET

Együtműködés az illetékes hatóságok között

26. cikk

Együtműködési kötelezettség

(1) Az illetékes hatóságok az e rendelet céljainak érdekében szükséges körben együttműködnek, ideértve azokat az eseteket is, amikor a vizsgált magatartás nem jár az érintett tagállam hatályos törvényi vagy rendeleti rendelkezéseinek megszegésével.

(2) Az illetékes hatóságoknak szorosan együtt kell működniük a 4. cikk (1) bekezdésében említett intézetek felügyeletéért felelős illetékes hatóságokkal is.

27. cikk

Információcsere

(1) Az illetékes hatóságoknak indokolatlan késedelem nélkül át kell adniuk egymásnak az e rendeletben meghatározott feladataik ellátásához szükséges információkat.

(2) Az illetékes hatóságok továbbíthatnak olyan bizalmas információkat a 4. cikk (1) bekezdésében említett intézetek felügyeletéért felelős illetékes hatóságoknak, a központi bankoknak, a Központi Bankok Európai Rendszerének és az Európai Központi Banknak mint monetáris hatóságoknak, és adott esetben más, a fizetési és elszámolási rendszerek felügyeletéért felelős állami hatóságoknak, amelyek azok feladatainak ellátásához szükségesek. Hasonlóképpen az ilyen hatóságok vagy kollégiumok nem akadályozhatók meg abban, hogy az illetékes hatóságoknak az e rendelet szerinti feladataik ellátásához szükséges információkat adják.

28. cikk

Együtműködés helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat iránti megkeresés esetén

(1) A tagállam illetékes hatósága segítséget kérhet egy másik tagállam illetékes hatóságától helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat elvégzése céljából.

A segítséget kérő illetékes hatóság tájékoztatja a CESR-t az első albekezdésben említett megkeresésekről. Határokon átnyúló vizsgálat vagy ellenőrzés esetén az illetékes hatóságok megkérhetik a CESR-t, hogy vegye át a vizsgálat vagy ellenőrzés koordinációját.

(2) Ha egy illetékes hatóság helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat elvégzése iránti megkeresést kap egy másik tagállam illetékes hatóságától:

- a) saját maga elvégzi a helyszíni ellenőrzést vagy vizsgálatot;
- b) lehetővé teszi a megkeresést benyújtó illetékes hatóság számára, hogy részt vegyen a helyszíni ellenőrzésben vagy vizsgálatban;

- c) lehetővé teszi a megkeresést benyújtó illetékes hatóság számára, hogy saját maga elvégezze a helyszíni ellenőrzést vagy vizsgálatot;
- d) ellenőröket vagy szakértőket jelöl ki a helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat elvégzésére;
- e) a felügyeleti tevékenység bizonyos feladatait megosztja a másik illetékes hatósággal.

29. cikk

Az illetékes hatóságok kollégiumai

(1) A 15. cikk szerinti, nyilvántartásba vétel iránti kérelem kézhezvételét követő tíz munkanapon belül a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága vagy – hitelminősítő intézetek csoportja esetében – a 15. cikk (2) bekezdése szerint megbízott hitelminősítő intézet székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága létrehozza az illetékes hatóságok kollégiumát a 4., 5., 6., 16., 17., 20., 24., 25 és 28. cikkben említett feladatok elvégzésének megkönnyítése érdekében.

(2) A kollégium a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságából és a (3) bekezdésben említett illetékes hatóságokból áll egyetlen intézet esetén, illetve a székhely szerinti tagállamok illetékes hatóságaiból és a (3) bekezdésben említett illetékes hatóságokból áll a hitelminősítő intézetek csoportja esetén.

(3) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságától eltérő illetékes hatóság bármikor dönthet úgy, hogy a kollégium tagjává válik, feltéve, hogy:

- a) a joghatósága alá tartozik a hitelminősítő intézet részét, vagy a hitelminősítő intézetek csoportja egyik vállalkozásának részét képező valamely fióktelep székhelye; vagy
- b) az érintett hitelminősítő intézet vagy hitelminősítő intézetek csoportja által kiadott, szabályozási célú hitelminősítések használata széles körben elterjedt, és a hatóság joghatóságán belül jelentős hatású vagy valószínűleg jelentős hatású.

(4) A kollégium ülésén vagy tevékenységében a kollégium (3) bekezdésben említett tagjaitól eltérő olyan illetékes hatóságok is részt vehetnek, amelyek joghatóságán belül használatosak az érintett hitelminősítési intézet vagy hitelminősítő intézetek csoportja által kiadott hitelminősítések.

(5) A kollégium létrehozását követő 15 munkanapon belül – megegyezés hiánya esetén a CESR-rel konzultálva – a kollégium tagjai szervezőt választanak. E célból legalább a következő kritériumokat figyelembe kell venni:

- a) az illetékes hatóság és a hitelminősítő intézet vagy a hitelminősítő intézetek csoportja közötti kapcsolat;
- b) az adott területen vagy területeken milyen mértékben lesznek használatosak szabályozási célból a hitelminősítések,
- c) az a hely a Közösségben, ahol a hitelminősítő intézet vagy a hitelminősítő intézetek csoportja végrehajtja, vagy tervei szerint végrehajtja majd a hitelminősítési tevékenységeinek legjelentősebb részét; és

- d) az igazgatás egyszerűsége, a terhek optimalizálása és a munkateher megfelelő elosztása.

Annak biztosítása érdekében, hogy a választott szervező továbbra is a legmegfelelőbb legyen, a kollégium tagjai az első albekezdésben említett kritériumok alapján legalább ötévente felülvizsgálják a szervező kiválasztását.

- (6) A szervező vezeti a kollégium üléseit, koordinálja a kollégium tevékenységeit, és biztosítja a kollégium tagjai közötti hatékony információcserét.

(7) Az illetékes hatóságok kollégiumon belüli szoros együttműködésének biztosítása érdekében a szervező a megválasztását követő tíz munkanapon belül megállapítja az alábbi kérdésekre vonatkozóan a kollégiumban alkalmazandó írásbeli koordinációs szabályokat:

- a) az illetékes hatóságok között kicserélendő információk;
- b) az illetékes hatóságok közötti határozathozatali folyamat, a 16., 17. és 20. cikk sérelme nélkül;
- c) azok az esetek, amikor az illetékes hatóságoknak konzultálniuk kell egymással;
- d) azok az esetek, amikor az illetékes hatóságoknak alkalmazniuk kell a 31. cikkben említett közvetítési mechanizmust; és
- e) azok az esetek, amikor az illetékes hatóságok a felügyeleti feladatokat a 30. cikknek megfelelően átruházhatják.

(8) A (7) bekezdés szerinti írásbeli koordinációs szabályokról való megegyezés hiányában a kollégium bármely tagja a CESR-hez utalhatja az ügyet. A szervezőnek a végleges szöveg elfogadását megelőzően kellően figyelembe kell vennie a CESR-nek az írásbeli koordinációs szabályokról adott tanácsát. Az írásbeli szabályokat olyan egységes dokumentumba kell foglalni, amely tartalmazza a CESR-nek az írásbeli koordinációs szabályokról adott tanácsától való bármilyen jelentős eltérés teljes körű indoklását is. A szervezőnek továbbítania kell az írásbeli koordinációs szabályokat a kollégium tagjainak és a CESR-nek.

30. cikk

A feladatok átruházása az illetékes hatóságok között

A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága feladatait egy másik tagállam illetékes hatóságára – annak egyetértése mellett – átruházhatja. A feladatok átruházása nem érinti az átruházó illetékes hatóság felelősségét.

31. cikk

Közvetítés

(1) A CESR közvetítési mechanizmust hoz létre, hogy segítse az érintett illetékes hatóságokat a közös álláspont kialakításában.

(2) A tagállamok illetékes hatóságai között az e rendelet szerinti vizsgálattal vagy intézkedéssel kapcsolatos nézeteltérés

esetén e hatóságok az ügyet közvetítés céljából a CESR elé utalják. Az érintett illetékes hatóságok megfelelően figyelembe veszik a CESR tanácsát, és a tanácstól való eltérést teljeskörűen megindokolják.

32. cikk

Szakmai titoktartás

(1) A szakmai titoktartás kötelezettségét minden olyan személyre alkalmazni kell, aki a CESR-nek, az illetékes hatóságnak vagy más olyan hatóságnak vagy személynek dolgozik vagy dolgozott, amelyre vagy akire az illetékes hatóság feladatokat átruházott, ideértve az illetékes hatóság által megbízott ellenőröket és szakértőket is. A szakmai titoktartás hatálya alá tartozó információk nem hozhatók más személyek vagy hatóságok tudomására, kivéve, ha azok közlését bírósági eljárás teszi szükségessé.

(2) Az e rendelet alapján a CESR és az illetékes hatóságok között, valamint az illetékes hatóságok között kicserélt információk bizalmasnak minősülnek, kivéve, ha azok közlésekor a CESR vagy az illetékes érintett hatóság kijelenti, hogy az információk közölhetők, vagy ha azok közlését bírósági eljárás teszi szükségessé.

33. cikk

Más tagállamokból származó információk közzétele

A tagállam illetékes hatósága a másik tagállam illetékes hatóságától kapott információkat csak abban az esetben közzéteheti, ha ehhez megszerezte az információkat átadó illetékes hatóság kifejezett hozzájárulását, és amennyiben az ilyen információkat adott esetben kizárólag olyan céllal közli, amelyhez az információkat átadó illetékes hatóság hozzájárult, vagy ha azok közlését bírósági eljárás teszi szükségessé.

IV. FEJEZET

Együttműködés harmadik országokkal

34. cikk

Megállapodás az információcseréről

Az illetékes hatóságok az információk cseréjéről harmadik országokkal csak abban az esetben köthetnek együttműködési megállapodást, ha a közölt információk tekintetében olyan szakmai titoktartási garanciák vannak érvényben, amelyek legalább a 32. cikkben meghatározott garanciákkal egyenértékűek.

Az információcserének az illetékes hatóságok feladatainak elvégzését kell szolgálnia.

A személyes adatok harmadik országoknak történő továbbítása a tagállamok a 95/46/EK irányelvet alkalmazzák.

35. cikk

A harmadik országokból származó információk közzétele

A tagállam illetékes hatósága harmadik országok illetékes hatóságától származó információkat csak abban az esetben közzéteheti, ha

ehhez megszerezte az információt átadó illetékes hatóság kifejezett hozzájárulását, és amennyiben az ilyen információkat adott esetben kizárólag olyan céllal közli, amelyhez az adott illetékes hatóság hozzájárult, vagy ha azok közlését bírósági eljárás teszi szükségessé.

IV. CÍM

SZANKCIÓK, BIZOTTSÁGI ELJÁRÁS, JELENTÉSTÉTEL, ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

I. FEJEZET

Szankciók, bizottsági eljárás és jelentéstétel

36. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és megtesznek minden szükséges intézkedést e szabályok végrehajtásának biztosítására. A megállapított szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság nyilvánosságra hozzon minden olyan szankciót, amelyet e rendelet megsértése miatt alkalmaztak, kivéve, ha ez a nyilvánosságra hozatal súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, vagy aránytalan kárt okozna az érintett feleknek.

A tagállamok az első albekezdésben említett szabályokról 2010. december 7-ig tájékoztatják a Bizottságot. A tagállamok haladéktalanul közlik a Bizottsággal az e szabályokat érintő minden későbbi módosítást is.

37. cikk

A mellékletek módosítása

A Bizottság a mellékleteket módosíthatja annak érdekében, hogy figyelembe vegye a pénzügyi piacokon bekövetkező fejleményeket – ideértve a nemzetközi fejleményeket is –, különösen az új pénzügyi eszközök és a felügyeleti gyakorlatok összehangolása tekintetében.

A rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

38. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját a 2001/528/EK bizottsági határozattal ⁽¹⁾ létrehozott európai értékpapír-bizottság segíti.

(1) HL L 191., 2001.7.13., 45. o.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését, valamint 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított határidő három hónap.

39. cikk

Jelentések

(1) 2012. december 7-ig a Bizottság értékelést készít e rendelet alkalmazásáról, ideértve a hitelminősítések Közösségben történő felhasználásának értékelését, a hitelminősítési piac koncentrációs szintjére gyakorolt hatást, a rendelet hatásainak költségeit és hasznát, valamint a hitelminősítő intézetnek a minősített szervezet által fizetett javadalmazása megfelelőségét („a kibocsátó fizet modell”), és arról jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(2) 2010. december 7-ig a Bizottság az illetékes hatóságokkal folytatott megbeszélések fényében értékelést készít e rendelet III. címének alkalmazásáról, különösen az illetékes hatóságok együttműködéséről, a CESR jogállásáról és a felügyeleti gyakorlatokról. A Bizottság az említett kérdésekben – adott esetben a cím felülvizsgálatára irányuló javaslatokkal kiegészített – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A jelentésnek hivatkozást kell tartalmaznia a Bizottság 2008. november 12-i, hitelminősítő intézetekre vonatkozó rendeletjavaslatára és az Európai Parlament Gazdasági és Monetáris Bizottságának e javaslatról készült 2009. március 23-i jelentésére.

(3) 2010. december 7-ig a Bizottság a harmadik országokban a hitelminősítő intézetekre vonatkozó szabályozási és felügyeleti keretrendszerben bekövetkezett fejlemények fényében jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e fejleményeknek és a 40. cikkben említett átmeneti rendelkezésnek a Közösségen belüli pénzügyi piacok stabilitására gyakorolt hatásáról.

II. FEJEZET

Átmeneti és záró rendelkezések

40. cikk

Átmeneti rendelkezés

A 2010. június 7. előtt a Közösségben működő, e rendelet szerinti nyilvántartásba vételt kérni szándékozó hitelminősítő intézetek („meglévő hitelminősítő intézetek”) meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy e rendelet rendelkezéseinek 2010. szeptember 7-igmegfeleljenek.

A hitelminősítő intézetek nyilvántartásba vétel iránti kérelmeiket legkorábban 2010. június 7. nyújthatják be. A meglévő hitelminősítő intézeteknek 2010. szeptember 7-ig be kell nyújtaniuk kérelmeiket.

A meglévő hitelminősítő intézetek továbbra is kiadhatnak olyan hitelminősítéseket, amelyeket a 4. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi intézmények szabályozási célból továbbra is használhatnak, kivéve, ha a nyilvántartásba vételt elutasítják. A nyilvántartásba vétel elutasítása esetén a 24. cikk (2) bekezdését kell alkalmazni.

41. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet hatálybalépésének időpontjától kell alkalmazni. Ennek ellenére:

- a 4. cikk (1) bekezdése 2010. december 7-től alkalmazandó, és
- a 4. cikk (3) bekezdésének f), g) és h) pontja 2011. június 7-től alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2009. szeptember 16-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
C. MALMSTRÖM

I. MELLÉKLET

FÜGGETLENSÉG ÉS AZ ÖSSZEFÉRHETETLENSÉGEK ELKERÜLÉSE

A. szakasz

Szervezeti követelmények

1. A hitelminősítő intézet igazgatótanáccsal vagy felügyelőbizottsággal rendelkezik. Felső vezetésének biztosítania kell a következőket:
  - a) a hitelminősítési tevékenységek függetlensége, többek között minden politikai és gazdasági befolyástól vagy kényszertől;
  - b) az összeférhetlenségek megfelelő feltárása, kezelése és közzététele;
  - c) a hitelminősítő intézet megfelelése e rendelet további követelményeinek.
2. A hitelminősítő intézetet úgy kell megszervezni, hogy biztosítható legyen, hogy üzleti érdeke ne befolyásolja hátrányosan a hitelminősítési tevékenységek függetlenségét és hitelességét.

A hitelminősítő intézet felső vezetésének jó hírnévnek kell örvendenie, kellő szaktudással és tapasztalattal kell rendelkeznie, valamint biztosítania kell a hitelminősítő intézet megfelelő és körültekintő irányítását.

A hitelminősítő intézet igazgatótanácsa vagy felügyelőbizottsága legalább egyharmadának, de legalább két főnek olyan független tagoknak kell lenniük, akik nem vesznek részt a hitelminősítési tevékenységekben.

Az igazgatótanács vagy felügyelőbizottság független tagjainak díjazása nem függhet a hitelminősítő intézet üzleti teljesítményétől, továbbá azt úgy kell kialakítani, hogy véleményeik függetlensége biztosított legyen. Az igazgatótanács vagy felügyelőbizottság független tagjainak megbízatása előre megállapított határozott időre szól, amely nem lehet több öt évnél és nem hosszabbítható meg. Az igazgatótanács vagy felügyelőbizottság független tagjainak elbocsátására csak súlyos hivatali mulasztás vagy nem megfelelő szakmai teljesítmény esetén kerülhet sor.

Az igazgatótanács vagy felügyelőbizottság tagjai többségének, ideértve annak független tagjait, kellő szakértelemmel kell rendelkeznie a pénzügyi szolgáltatások terén. Amennyiben a hitelminősítő intézet strukturált pénzügyi eszközökre is ad ki hitelminősítést, a tanács vagy bizottság legalább egy független tagjának és egy másik tagjának alapos felső vezetői tudással és tapasztalattal kell rendelkeznie a strukturált pénzügyi eszközök terén.

A tanács vagy bizottság általános felelőssége mellett az igazgatótanács vagy felügyelőbizottság független tagjainak külön feladata, hogy figyelemmel kövessék az alábbiakat:

- a) a hitelminősítési politika és a hitelminősítő intézet által hitelminősítési tevékenységei során alkalmazott módszerek alakulása;
- b) a hitelminősítő intézet által a hitelminősítési tevékenységekre alkalmazott belső minőség-ellenőrzési rendszer hatékonysága;
- c) azoknak az intézkedéseknek és eljárásoknak a hatékonysága, amelyeket az összeférhetlenségek feltárásának, kiküszöbölésének vagy kezelésének és közzétételenek biztosítására vezettek be; és
- d) a megfelelési és irányítási folyamatok, ideértve az e szakasz 9. pontjában említett felülvizsgálati funkció hatékonyságát.

Az igazgatótanács vagy felügyelőbizottság független tagjai által az a)–d) pontban említett kérdésekre vonatkozóan kiadott véleményeket rendszeresen be kell nyújtani az igazgatótanácsnak vagy a felügyelőbizottságnak, és az illetékes hatóság kérésére azokat mindenkor ez utóbbi rendelkezésére kell bocsátani.

3. A hitelminősítő intézetnek ki kell alakítania az e rendelet szerinti kötelezettségeinek teljesítését biztosító szabályzatokat és eljárásokat.
4. A hitelminősítő intézet hatékony és eredményes adminisztratív és számviteli eljárásokkal, belső ellenőrzési mechanizmusokkal, célravezető kockázatelemzési eljárásokkal és az információfeldolgozási rendszerek hatékony ellenőrzési és védelmi szabályozásával kell, hogy rendelkezzen.

A belső ellenőrzési mechanizmusokat úgy kell megtervezni, hogy a hitelminősítő intézet minden szintjén biztosítsa a határozatoknak és eljárásoknak való megfelelést.

A hitelminősítő intézet megvalósítja és fenntartja a határozathozatali eljárásokat és szervezeti felépítést, amely – világosan és dokumentálva – meghatározza az alá- és fölérendeltségi viszonyokat, valamint kiosztja a funkciókat és a feladatokat.

5. A hitelminősítő intézetnek állandó, hatékony, függetlenül működő megfelelési funkciót kell kialakítania és fenntartania („megfelelési funkció”). A megfelelési funkcióban kell nyomon követni és jelentést tenni arról, hogy a hitelminősítő intézet és munkatársai megfelelnek-e az e rendelet alapján fennálló kötelezettségeiknek. A megfelelési funkció feladatai köre a következők:

- a) folyamatosan felügyeli és értékeli a 3. pontnak megfelelően bevezetett intézkedések és eljárások kielégítő voltát és hatékonyságát, valamint azokat az intézkedéseket, amelyek célja a hitelminősítő intézet részéről a saját kötelezettségeinek való megfelelésben észlelt hiányosságok kezelése;
- b) a hitelminősítő intézet e rendelet szerinti kötelezettségei teljesítése érdekében tanácsokkal látja el és segíti a vezetőket, hitelminősítő elemzőket, alkalmazottakat, továbbá azon más természetes személyeket, akiknek a szolgáltatásai a hitelminősítő intézet rendelkezésére állnak vagy ellenőrzése alatt vannak, valamint azon személyeket, akik ellenőrzés révén közvetlenül vagy közvetett módon kapcsolódnak a hitelminősítő intézethez, és hitelminősítési tevékenységek végrehajtásáért felelősek.

6. Annak érdekében, hogy a megfelelési funkció megfelelően és függetlenül láthassa el a feladatait, a hitelminősítő intézet biztosítja az alábbi feltételek teljesülését:

- a) a megfelelési funkció rendelkezik a szükséges felhatalmazással, erőforrásokkal és szakértelemmel, továbbá valamennyi lényeges információhoz hozzáfér;
- b) a megfelelési funkcióért és a 3. pont szerinti megfeleléssel kapcsolatos jelentésért felelős tisztviselőt jelölnek ki;
- c) a vezetők, hitelminősítő elemzők, alkalmazottak és azon más természetes személyek, akiknek a szolgáltatásai a hitelminősítő intézet rendelkezésére állnak vagy ellenőrzése alatt vannak, valamint azon személyek, akik ellenőrzés révén közvetlenül vagy közvetett módon kapcsolódnak a hitelminősítő intézethez, és akik részt vesznek a megfelelési funkció ellátásában, nem vehetnek részt az általuk felügyelt hitelminősítési tevékenységek elvégzésében;
- d) a megfelelésért felelős tisztviselő díjazása nem függhet a hitelminősítő intézet üzleti teljesítményétől, továbbá azt úgy kell kialakítani, hogy véleményének függetlensége biztosított legyen.

A megfelelésért felelős tisztviselő biztosítja, hogy a megfelelési funkcióban dolgozó alkalmazottakra vonatkozó esetleges összeférhetlenségeket azonosítsák és megszüntessék.

A megfelelésért felelős tisztviselőnek rendszeresen beszámol feladatai elvégzéséről a felső vezetésnek, valamint az igazgatótanács vagy a felügyelőbizottság független tagjainak.

7. A hitelminősítő intézet kidolgozza azokat a megfelelő és hatékony szervezeti és adminisztratív szabályokat, amelyek a B. szakasz 1. pontjában említett összeférhetlenségek megelőzését, feltárását, megszüntetését vagy kezelését, illetve nyilvánosságra hozatalát szolgálják. Az intézet gondoskodik arról, hogy nyilvántartás készüljön a hitelminősítési tevékenységek függetlenségét, többek között a C. szakaszban említett hitelminősítő elemzőkre vonatkozó szabályokat fenyegető valamennyi jelentős veszélyről, valamint az ilyen veszélyek csökkentésére alkalmazott óvintézkedésekről.
8. A hitelminősítő intézetnek megfelelő rendszereket, erőforrásokat és eljárásokat kell alkalmaznia, amelyek biztosítják a hitelminősítési tevékenységek teljesítésének folyamatosságát és szabályosságát.
9. A hitelminősítő intézet létrehoz egy felülvizsgálati funkciót, amely felelős módszereinek, a modelleinek és főbb minősítési, úgymint matematikai és korrelációs feltevéseinek időszakos felülvizsgálataért, továbbá azok jelentős változásaiért és módosításaiért, illetve annak ellenőrzéséért, hogy az említett felhasznált vagy felhasználni javasolt módszerek, modellek és főbb értékelési feltevések megfelelőek-e új pénzügyi eszközök értékelésére.

Ez a felülvizsgálati funkció független a hitelminősítési tevékenységekért felelős szervezeti egységektől, és az e szakasz 2. pontjában említett igazgatótanács vagy felügyelőbizottság tagjainak tartozik elszámolással.

10. A hitelminősítő intézet ellenőrzi és értékeli az e rendelettel összhangban létrehozott rendszerei, belső ellenőrzési mechanizmusai és szabályozása megfelelőségét és hatékonyságát, és megfelelő intézkedéseket hoz az esetleges hiányosságok kezelésére.

B. szakasz**Működési követelmények**

1. A hitelminősítő intézetnek fel kell tárnia, ki kell küszöbölnie vagy kezelnie kell, továbbá egyértelműen és jól láthatóan közzé kell tennie azokat a tényleges vagy lehetséges összeférhetlenségeket, amelyek befolyásolhatják a hitelminősítő elemzők, alkalmazottak és azon más természetes személyek elemzéseit és véleményeit, akiknek a szolgáltatásai a hitelminősítő intézet rendelkezésére állnak vagy ellenőrzése alatt vannak, és akik közvetlenül részt vesznek a hitelminősítések kiadásában, valamint a hitelminősítések jóváhagyó személyek elemzéseit és véleményeit.
2. A hitelminősítő intézet nyilvánosságra hozza azoknak a minősített szervezeteknek vagy kapcsolatban álló harmadik feleknek a nevét, amelyektől éves bevételének több mint 5 %-a származik.
3. A hitelminősítő intézet az alábbi esetek egyikében sem ad ki hitelminősítést vagy meglévő hitelminősítés esetén haldéktalanul nyilvánosságra hozza, hogy a hitelminősítés veszélybe kerülhetett:
  - a) a hitelminősítő intézet vagy az 1. pontban említett személyek közvetlenül vagy közvetve birtokolják a minősített szervezet vagy azzal kapcsolatban álló harmadik fél pénzügyi eszközeit, vagy bármely más, közvetlen vagy közvetett tulajdonosi érdekeltséggel rendelkeznek az adott szervezet vagy fél tekintetében, a diverzifikált kollektív befektetési formákban való részesedések – többek között a kezelt alapok, például a nyugdíjalapok és az életbiztosítás – kivételével;
  - b) a hitelminősítést olyan minősített szervezet vagy azzal kapcsolatban álló harmadik félre vonatkozóan adták ki, amely ellenőrzés révén közvetlenül vagy közvetett módon kapcsolódik a hitelminősítő intézethez;
  - c) az 1. pontban említett személy a minősített szervezet vagy azzal kapcsolatban álló harmadik fél igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának a tagja; vagy
  - d) a hitelminősítés meghatározásában részt vevő hitelminősítő elemző vagy a hitelminősítéseket jóváhagyó személy a közelmúltban bármilyen más módon kapcsolatba került a minősített szervezettel vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik féllel, ami összeférhetlenséget okozhat.

A hitelminősítés során azt is késlekedés nélkül meg kell állapítani, hogy indokolt-e ismételt értékelést végrehajtani, illetve a hitelminősítést visszavonni.

4. A hitelminősítő intézet nem nyújt konzultációs vagy tanácsadási szolgáltatásokat a minősített szervezet vagy azzal kapcsolatban álló harmadik fél részére a minősített szervezet vagy azzal kapcsolatban álló harmadik fél vállalati felépítésével vagy jogi formájával, eszközeivel és forrásaival vagy tevékenységeivel kapcsolatban.

A hitelminősítő intézet a hitelminősítések kiadásától eltérő szolgáltatásokat is nyújthat („kiegészítő szolgáltatások”). A kiegészítő szolgáltatások nem részei a hitelminősítői tevékenységnek; azok piaci előrejelzéseket, gazdasági trendek becsléseit, árképzési elemzéseket és egyéb adatelemzéseket, valamint terjesztési szolgáltatásokat tartalmaznak.

A hitelminősítő intézet biztosítja, hogy a kiegészítő szolgáltatások nyújtása ne legyen összeférhetetlen hitelminősítési tevékenységével és a végső minősítő jelentésben nyilvánosságra hoz bármely, a minősített szervezetnek vagy azzal kapcsolatban álló harmadik félnek nyújtott kiegészítő szolgáltatást.

5. A hitelminősítő intézet gondoskodik arról, hogy a hitelminősítő elemzők és a minősítéseket jóváhagyó személyek ne tegyenek, akár hivatalos, akár nem hivatalos javaslatokat vagy ajánlásokat az olyan strukturált pénzügyi eszközök kialakítására vonatkozóan, amelyekről a hitelminősítő intézetnek hitelminősítést kell kiadnia.
6. A hitelminősítő intézetnek úgy kell megterveznie jelentéstételi és kommunikációs csatornáit, hogy biztosítsa az 1. pontban említett személyeknek a hitelminősítő intézet által üzleti alapon végzett egyéb tevékenységeitől való függetlenségét.
7. A hitelminősítő intézet gondoskodik hitelminősítő tevékenységeinek megfelelő nyilvántartásáról, és adott esetben az ellenőrzési nyomvonal fenntartásáról. A nyilvántartásnak az alábbiakat kell tartalmaznia:
  - a) minden hitelminősítési határozat esetében a hitelminősítés megállapításában részt vevő hitelminősítő elemző személyazonossága, a hitelminősítést jóváhagyó személyek személyazonossága, annak részletei, hogy a hitelminősítés felkérésre vagy anélkül történt, valamint a hitelminősítési cselekmény dátuma;
  - b) a minősített szervezettől vagy azzal kapcsolatban álló harmadik féltől, illetve a minősítés bármilyen felhasználójától kapott díjakhoz kötődő számlák;
  - c) a hitelminősítés vagy ezzel összefüggő szolgáltatások minden előfizetője tekintetében számlanyilvántartás;

- d) a hitelminősítő intézet által a hitelminősítések meghatározására használt eljárások és módszerek nyilvántartása;
  - e) a belső nyilvántartás és iratok, beleértve a nem nyilvános információkat és munkadokumentumokat, amelyeket bármely meghozandó hitelminősítési határozat alapjaként használnak fel;
  - f) hitelemzési jelentések, hitelminősítési jelentések és privát hitelminősítési jelentések, valamint belső nyilvántartás, beleértve a nem nyilvános információkat és munkadokumentumokat, amelyeket az ilyen jelentésekben kifejezett vélemények alapjaként használnak fel;
  - g) a hitelminősítő intézet által az e rendeletnek való megfelelés céljából folytatott eljárások és intézkedések nyilvántartása; és
  - h) a hitelminősítő intézet és alkalmazottai által kapott és kiküldött külső és belső, hitelminősítésre vonatkozó kommunikáció másolatai – beleértve az elektronikus kommunikációt is.
8. A 7. pontban említett nyilvántartásokat és ellenőrzési nyomvonalakat a nyilvántartásba vett hitelminősítő intézet telephelyein legalább öt évig meg kell őrizni, és kérésre az érintett tagállam illetékes hatóságainak rendelkezésére kell bocsátani.

Amennyiben a hitelminősítő intézetet törlik a nyilvántartásból, a nyilvántartásokat legalább további három évig meg kell őrizni.

9. A hitelminősítő intézet és a minősített szervezet vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik felek között hitelminősítési szolgáltatások nyújtására létrejött megállapodás szerinti jogokat és kötelezettségeket meghatározó nyilvántartásokat legalább az adott minősített szervezettel vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik féllel fennálló jogviszony időtartamának végéig meg kell őrizni.

C. szakasz

A hitelminősítő elemzőkre és más, a hitelminősítési tevékenységekben közvetlenül részt vevő személyekre vonatkozó szabályok

1. A hitelminősítő elemzők, a hitelminősítő intézet alkalmazottai, továbbá azon más természetes személyek, akiknek a szolgáltatásai a hitelminősítő intézet rendelkezésére állnak vagy ellenőrzése alatt vannak, és akik közvetlenül részt vesznek a hitelminősítési tevékenységekben, valamint a 2004/72/EK irányelv ⁽¹⁾ 1. cikke (2) bekezdése szerint velük szoros kapcsolatban álló személyek nem vásárolhatnak vagy adhatnak el az adott személyek elsődleges elemzési feladatkörébe tartozó, a minősített szervezet által kibocsátott, garantált vagy más módon támogatott pénzügyi eszközt, továbbá nem vehetnek részt az azokkal végrehajtott ügyletekben, a diverzifikált kollektív befektetési formákban való és a kezelt alapokban – mint például nyugdíjalapokban és életbiztosításban – való részesedések kivételével.
2. Az 1. pontban említett személy egy adott minősített szervezet hitelminősítésének meghatározásában nem vehet részt vagy azt egyéb módon nem befolyásolhatja, ha ez a személy:
  - a) a minősített szervezet valamely pénzügyi eszközének birtokosa, a diverzifikált kollektív befektetési formákban való részesedések kivételével;
  - b) a minősített szervezettel kapcsolatban álló szervezet valamely pénzügyi eszközének birtokosa, amelynek birtoklása összeférhetetlenséget okozhat vagy általában összeférhetlenséget okozónak tekinthető, a diverzifikált kollektív befektetési formákban való részesedések kivételével;
  - c) nemrég a minősített szervezetnél állt alkalmazásban vagy azzal üzleti, vagy bármely egyéb olyan kapcsolatban állt, amely összeférhetlenséget okozhat vagy általában összeférhetlenséget okozónak tekinthető.
3. A hitelminősítő intézetek biztosítják, hogy az 1. pontban említett személyek:
  - a) valamennyi ésszerű intézkedést megtegyenek annak érdekében, hogy a hitelminősítő intézet tulajdonát és a birtokában lévő nyilvántartásokat megvédjék a csalással, lopással vagy a visszaéléssel szemben, figyelembe véve üzleti tevékenységeik jellegét, nagyságrendjét és összetettségét, valamint hitelminősítési tevékenységeik jellegét és körét;
  - b) a minősített szervezeten vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félén kívül ne hozzák mások tudomására a hitelminősítő intézet hitelminősítéseivel vagy jövőbeli esetleges hitelminősítéseivel kapcsolatos információkat;

⁽¹⁾ A Bizottság 2004/72/EK irányelve (2004. április 29.) a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az elfogadott piaci gyakorlatok, az árualapú származtatott ügyletekre vonatkozó bennfentes információ fogalom meghatározása, a bennfentesek jegyzékének összeállítása, a vezető tisztségviselők ügyleteinek bejelentése és a gyanús ügyletek bejelentése tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 162., 2004.4.30., 70. o.).

- c) a hitelminősítő intézetre bízott bizalmas információkat ne osszák meg a hitelminősítő elemzőkkel és az intézethez ellenőrzés révén közvetlenül vagy közvetett módon kapcsolódó személy alkalmazottaival, valamint azon más természetes személyekkel, akiknek a szolgáltatásai a hitelminősítő intézet rendelkezésére állnak vagy ellenőrzése alatt vannak, és akik közvetlenül részt vesznek a hitelminősítési tevékenységekben; és
- d) a bizalmas információkat ne használják fel vagy osszák meg pénzügyi eszközök kereskedelme céljából vagy egyéb, a hitelminősítési tevékenységtől eltérő célból.
4. Az 1. pontban említett személyek nem kérhetnek vagy nem fogadhatnak el pénzt, ajándékot vagy szívességet olyan személytől, akivel a hitelminősítő intézet üzleti kapcsolatban áll.
5. Amennyiben egy az 1. pontban említett személy úgy ítéli meg, hogy más ilyen személy oly módon járt el, amely megítélése szerint jogellenes, ezt az információt haladéktalanul jelentenie kell a megfelelési tisztviselőnek, anélkül, hogy ez negatív következményekkel járna a jelentést tevő személyre nézve.
6. Abban az esetben, ha egy hitelminősítő elemző megszünteti munkaviszonyát és olyan minősített szervezetnél kerül alkalmazásba, amelynek hitelminősítésében részt vett, vagy olyan pénzügyi vállalkozáshoz kerül, amellyel a hitelminősítő intézetnél végzett feladatai részeként kapcsolatban állt, a hitelminősítő intézetnek a kilépést megelőző két évre visszamenőleg meg kell vizsgálnia a hitelminősítő elemző idevágó tevékenységét.
7. Az 1. pontban említett személyek a hitelminősítést követő hat hónapon belül nem tölthetnek be vezetői kulcspozíciót a minősített szervezetnél vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félnél.
8. A 7. cikk (4) bekezdésének alkalmazása céljából a hitelminősítő intézeteknek biztosítaniuk kell, hogy:
- a) a vezető hitelminősítő elemzők ne vegyenek részt négy évet meghaladó időtartamon keresztül olyan hitelminősítési tevékenységekben, amelyek ugyanahhoz a minősített szervezethez vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félhez kapcsolódnak;
- b) a hitelminősítő elemzők ne vegyenek részt öt évet meghaladó időtartamon keresztül olyan hitelminősítési tevékenységekben, amelyek ugyanahhoz a minősített szervezethez vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félhez kapcsolódnak;
- c) a hitelminősítést jóváhagyó személyek ne vegyenek részt hét évet meghaladó időtartamon keresztül olyan hitelminősítési tevékenységekben, amelyek ugyanahhoz a minősített szervezethez vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félhez kapcsolódnak.

Az első albekezdés a), b) és c) pontjában említett személyek nem vehetnek részt az e pontokban említett minősített szervezetnek vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik feleknek nyújtott hitelminősítési tevékenységekben, az említett pontokban meghatározott időtartamok lejártát követő két évig.

D. szakasz

A hitelminősítések bemutatására vonatkozó szabályok

I. Általános kötelezettségek

1. A hitelminősítő intézetnek biztosítania kell, hogy a hitelminősítés egyértelműen és jól láthatóan feltüntesse az adott hitelminősítési tevékenység azon vezető hitelminősítő elemzőjének a nevét és beosztását, aki elsődlegesen felelt a hitelminősítés kidolgozásáért, valamint a hitelminősítés jóváhagyásáért elsődlegesen felelős személy nevét és beosztását.
2. A hitelminősítő intézet biztosítja legalább azt, hogy:
- a) a hitelminősítés elkészítéséhez felhasznált minden alapvetően lényeges forrást feltüntessenek, ideértve a minősített szervezetet vagy, adott esetben, az azzal kapcsolatban álló harmadik felet is, annak megjelölésével együtt, hogy a hitelminősítést közölték-e a kérdéses minősített szervezettel vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik féllel és módosították-e a közlést követően, mielőtt a kiadásra sor került;
- b) a minősítés meghatározásához alkalmazott fő módszert vagy módszerváltozatot egyértelműen feltüntessék, utalással annak átfogó leírására; ha a hitelminősítés több módszeren alapul, vagy ha azáltal, hogy a hitelminősítés kizárólag a fő módszert említi, a befektetők figyelmét elkerülhetik a hitelminősítés egyéb fontos szempontjai – ideértve a jelentős kiigazításokat és eltéréseket –, a hitelminősítő intézetnek ezt a tényt a hitelminősítésben meg kell magyaráznia és jeleznie kell, hogy a különböző módszereket vagy az egyéb szempontokat hogyan vették figyelembe a hitelminősítésben;

- c) az egyes minősítési kategóriákat, a nemteljesítés vagy a beszedés fogalmát megmagyarázzák, és hogy a megfelelő kockázati figyelmeztetést – ideértve a vonatkozó főbb minősítési, úgymint matematikai és korrelációs feltevések érzékenységi elemzését – a legkedvezőtlenebb esetre és a legkedvezőbb esetre vonatkozó hitelminősítésekkel kiegészítve közölik;
  - d) a hitelminősítés terjesztése céljából, első alkalommal történő kiadásának dátumát és utolsó frissítésének dátumát világosan és jól láthatóan feltüntessék; valamint
  - e) tájékoztatást nyújt arról, hogy a hitelminősítés újonnan kibocsátott pénzügyi eszköz értékelésére vonatkozik-e, és hogy a hitelminősítő intézet a pénzügyi eszközt első alkalommal értékeli-e.
3. A hitelminősítő intézet legalább 12 órával a közzétételt megelőzően tájékoztatja a minősített szervezetet a minősítés eredményéről és a minősítés alapját képező fő megfontolásokról annak érdekében, hogy a szervezetnek a közzététel előtt lehetősége legyen felhívni a figyelmet az esetleges ténybeli hibákra.
  4. A hitelminősítő intézetnek a hitelminősítések közzétételekor világosan és jól láthatóan fel kell tüntetnie a hitelminősítés jellemzőit és korlátait. A hitelminősítő intézetnek a hitelminősítések közzétételekor különösen azt kell jól láthatóan jeleznie, hogy a minősített szervezetről rendelkezésre álló információk minőségét kielégítőnek találja-e, és hogy milyen mértékben ellenőrizte a minősített szervezet vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik fél által rendelkezésére bocsátott információkat. Ha a hitelminősítés olyan szervezetre vagy pénzügyi eszközre vonatkozik, amelyről korlátozottan állnak rendelkezésre korábbi adatok, a hitelminősítő intézet az ilyen hitelminősítés korlátait jól látható helyen egyértelművé teszi.

Abban az esetben, ha hiányoznak a szükséges adatok, vagy ha egy új típusú pénzügyi eszköz struktúrája túl összetett, vagy ha a rendelkezésre álló információ nem kielégítő vagy komoly kétséget kelt az iránt, hogy a hitelminősítő intézet képes-e megbízható hitelminősítés kiadására, akkor a hitelminősítő intézetnek tartózkodnia kell a hitelminősítés kiadásától vagy vissza kell vonnia a már létező hitelminősítést.

5. A hitelminősítés megjelentetésekor a hitelminősítő intézet sajtóközleményeiben vagy jelentéseiben bemutatja a hitelminősítés alapjául szolgáló fő elemeket.

Ha az 1., 2. és 4. pontban meghatározott információk aránytalanak bizonyulnának a kiadott jelentés terjedelméhez képest, magában a jelentésben is elegendő egyértelműen és jól láthatóan arra a helyre hivatkozni, ahol ezek az információk közvetlenül és könnyen elérhetők, ideértve a hitelminősítő intézetnek az információkat tartalmazó megfelelő honlapjára irányító közvetlen hivatkozást.

II. A strukturált pénzügyi eszközök hitelminősítéseivel kapcsolatos további kötelezettségek

1. A strukturált pénzügyi eszköz minősítésekor a hitelminősítő intézet a hitelminősítésben valamennyi információt rendelkezésre bocsát az általa végzett vagy alapul felhasznált veszteség- és pénzforgalmi elemzésről, valamint a hitelminősítésben bármilyen várható változásról.
2. A hitelminősítő intézetnek nyilatkoznia kell, hogy milyen mélységben értékelte az alapul szolgáló pénzügyi eszközök vagy az egyéb strukturált pénzügyi eszközök szintjén végzett átvilágítási folyamatokat. A hitelminősítő intézet közli, hogy értékelte-e az átvilágítási folyamatokat vagy harmadik fél értékelésére hagyatkozott, feltüntetve, hogy az értékelés eredménye hogyan befolyásolja a hitelminősítést.
3. Ha egy hitelminősítő intézet strukturált pénzügyi eszközök hitelminősítését adja ki, a módszerek, modellek és fő minősítési feltevések közzétételét útmutatásnak kell kísérnie, amely megmagyarázza a modellekben rejlő feltevéseket, paramétereket, határértékeket és bizonytalanságokat, illetve a minősítési módszereket, beleértve a stresszhelyzetekre vonatkozó szimulációkat, amelyeket az intézet a minősítés megállapításakor végzett. Ennek az útmutatásnak egyértelműnek és könnyen érthetőnek kell lennie.
4. A hitelminősítő intézet folyamatosan közzéteszi a kezdeti felülvizsgálatra vagy az előzetes minősítésre benyújtott strukturált pénzügyi eszközökre vonatkozó valamennyi információt. E közzététel egyértelművé teszi, hogy a kibocsátó végleges minősítésre szerződött-e a hitelminősítő intézettel.

E. szakasz**Közzétételek****I. Általános közzétételek**

A hitelminősítő intézetnek általános jelleggel az e rendelet szerinti nyilvántartásba vételének tényét és a következő információkat kell közzétennie:

1. a B. szakasz 1. pontjában említett tényleges vagy potenciális összeférhetlenségek;
2. a kiegészítő szolgáltatásainak jegyzéke;
3. a hitelminősítő intézetnek a hitelminősítések nyilvánosságra hozatalára és az egyéb kapcsolódó közlésekre vonatkozó politikája;
4. kártérítési szabályozásának általános jellege;
5. a hitelminősítési tevékenységek során alkalmazott módszerek, modellek és fő – például matematikai vagy korrelációs – minősítési feltevések leírása, valamint azok érdemi változásai;
6. a rendszereiben, erőforrásaiban és eljárásaiban végrehajtott lényeges változtatások; és
7. adott esetben magatartási kódexe.

II. Időszakos közzétételek

A hitelminősítő intézet időszakosan közzéteszi az alábbi információkat:

1. Hathavonta a minősítési kategóriáin belüli átlagos nemteljesítési arányra vonatkozó adatok, megkülönböztetve a kibocsátók fő földrajzi területeit, és hogy e kategóriák nemteljesítési arányai változtak-e az idő folyamán.
2. Évente a következő információkat:
  - a) a hitelminősítő intézet húsz – a belőlük származó bevétel szerint – legnagyobb ügyfelének listája; és
  - b) a hitelminősítő intézet azon ügyfeleinek listája, amelyek hozzájárulása a hitelminősítő intézet bevételeinek növekedési üteméhez az előző pénzügyi évben több mint másfélszeresével meghaladta a hitelminősítő intézet ugyanazon évi összbevételeinek növekedési ütemét. Az ilyen ügyfeleket csak akkor kell a listán feltüntetni, ha az adott évben a hitelminősítő intézet egész világon befolyó összbevételeinek több mint 0,25 %-a tőlük származik.

E pont alkalmazásában az „ügyfél” az a szervezet, illetve annak leányvállalatai és azon kapcsolt vállalkozásai, amelyben a szervezet több mint 20 %-os részesedéssel rendelkezik, valamint minden olyan egyéb szervezet, amelynek tekintetében egy ügyfél képviselőjében kötvénykibocsátás strukturálását kezdeményezték és a hitelminősítő intézet részére közvetlen vagy közvetett módon díjat fizettek az adott kötvénykibocsátás minősítéséért.

III. Átláthatósági jelentés

A hitelminősítő intézet évente rendelkezésre bocsátja a következő információkat:

1. részletes információk a hitelminősítő intézet jogi felépítéséről és tulajdonosi összetételéről, ideértve a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló, 2004. december 15-i 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 9. és 10. cikke szerinti állományokra vonatkozó információit;
2. a hitelminősítési tevékenységeinek minőségét biztosító belső kontrollmechanizmusok leírása;
3. új hitelminősítésekkel, a hitelminősítések felülvizsgálatával, a módszerek vagy modellek értékelésével megbízott munkatársakra és a felső vezetésre vonatkozó statisztikák;

(¹) HL L 390., 2004.12.31., 38. o.

4. nyilvántartási szabályzatának bemutatása;
5. a független megfelelőségi funkció éves belső felülvizsgálatának eredménye;
6. vezetőinek és hitelminősítő elemzőinek rotációjára vonatkozó politika bemutatása;
7. pénzügyi információk a hitelminősítő intézet bevételeiről a hitelminősítési szolgáltatásokból származó díjak és a nem hitelminősítési tevékenységekből származó díjak szerinti bontásban, az egyes tevékenységek átfogó ismertetésével; és
8. a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló, 1978. július 25-i 78/660/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 46a. cikkének (1) bekezdése szerinti vállalatirányítási nyilatkozat. A nyilatkozat alkalmazásában a szóban forgó irányelv 46a. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett információt a hitelminősítő intézetnek attól függetlenül rendelkezésre kell bocsátania, hogy vonatkozik-e rá a nyilvános vételi ajánlatról szóló, 2004. április 21-i 2004/25/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾.

⁽¹⁾ HL L 222., 1978.8.14., 11. o.

⁽²⁾ HL L 142., 2004.4.30., 12. o.

II. MELLÉKLET

A NYILVÁNTARTÁSBA VÉTEL IRÁNTI KÉRELEMBEN FELTÜNTETENDŐ INFORMÁCIÓK

1. A hitelminősítő intézet teljes neve, a Közösségben található, létesítő okirat szerinti székhelyének címe
  2. A kapcsolattartó személy és a megfelelési tisztviselő neve és elérhetőségi adatai
  3. Jogi forma
  4. Azok a hitelminősítési osztályok, amelyekre vonatkozóan a hitelminősítő intézet a nyilvántartásba vételt kéri
  5. Tulajdonosi struktúra
  6. Szervezeti felépítés és vállalatirányítás
  7. Pénzügyi források a hitelminősítési tevékenységek végrehajtására
  8. A hitelminősítő intézet alkalmazottai és szakmai jártasságuk
  9. A hitelminősítő intézet leányvállalataira vonatkozó információk
  10. A hitelminősítések kiadása és felülvizsgálata során alkalmazott eljárások és módszerek ismertetése
  11. Az összeférhetlenségek feltárását, kezelését és nyilvánosságra hozatalát szolgáló szabályzatok és eljárások
  12. A hitelminősítő elemzőkre vonatkozó információk
  13. A díjazás és a teljesítményértékelés szabályai
  14. A hitelminősítő intézet által végezni kívánt, a hitelminősítési tevékenységektől eltérő szolgáltatások
  15. Működési program, többek között annak feltüntetésével, hogy a fő üzleti tevékenységeket várhatóan hol folytatják, milyen fióktelepeket hoznak létre, valamint az üzleti tevékenység típusának meghatározásával
  16. A befogadás várható használatához kapcsolódó dokumentumok és részletes információk
  17. A várható kiszervezésekhez kapcsolódó dokumentumok és részletes információk, beleértve a kiszervezési funkciókat ellátó szervezetekre vonatkozó információkat is
-